ANUL X No. 3018

O singură ediție

LUNI 1 DECEMBRE 1897

Abonamente

Incep la 1 și 15 ale fie-cărei luni și se plătesc înainte:

Un an în țară 30 lei; în străinătate 50 lei
Șase luni 15 „ „ „ 25 „
Trei luni 8 „ „ „ 13 „

Numărul 10 banĭ

In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuĭŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ

Se primesc direct la Administrația ziarului

Linia pagina VI-a . . . . lei 0.50 bani
„ „ V-a . . . . „ 2. „
„ „ IV-a . . . . „ 3. „

La un mare număr delinii se fac reducții din tarif

Numărul 10 banĭ

Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacția
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

Administrația
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Camera și duelul Lahovary - Filipescu

Șase paginĭ

Cele două Plevne

Aŭ trecut două-zecĭ de anĭ de cînd steagul romînesc a fîlfîit izbînditor pe zidurile Plevneĭ turceștĭ. Și pe cînd feciorĭĭ țăreĭ se întorceaŭ acasă, purtînd ghirlănzĭ de florĭ, pe cînd se sărbătorea vitejia lor, pe cînd pe fruntea domnitoruluĭ se punea coroana de rege, bătrînul democrat C. A. Rosetti, spunea partiduluĭ săŭ că maĭ rămîne încă o Plevnă de cucerit, *Plevna internă*. Moșneagul a murit de atîția anĭ și, înainte de a închide ochiĭ, cu durere și-a dat seamă că această cucerire nu o maĭ poate face partidul săŭ, care la 1848 venise în numele *Dreptățeĭ* și *Frățieĭ*. El l'a văzut schimbat din partid politic și de ideĭ în adunătură mînată de dorul de cîștig, pierdută pe tot-d'a-una pentru sfînta luptă a principiilor.

Azĭ, maĭ mult de cît orĭ cînd, trebue să ne convingem că în adevăr Plevna internă nu a fost luată, că nimenĭ nu se maĭ gîndește la așa ceva. Oștirea de altă dată nicĭ nu maĭ există, din ea aŭ rămas numaĭ bande carĭ pradă țara și se ceartă de la putere. Bătrînul democrat dacă ar putea să maĭ revină pe această lume, șĭ-ar acoperi fața cu durere și ar muri pentru a doua oară de jale și dezgust.

Ar vedea partidele politice distruse, ar căuta zadarnic caractere și oamenĭ—n'ar putea găsi urme de parlamentarizm. Pe tron ar zări un rege absolut și astăzĭ lipsit de bunul simț trebuincios, orbit de setea de avuție, gata să ne îngenucheze neamurilor străine și care a sărbătorit la Pesta, trădarea rominizmuluĭ. Pe aceĭ carĭ aŭ făcut slava țăreĭ, i-ar găsi în prada săracieĭ și a întunericuluĭ, lipsițĭ de dreptate și de dregătoriĭ, părăsițĭ de toată lumea, revoltîndu-se din cînd în cînd, pentru a recădea apoĭ în somnul asemănător morțeĭ. Eĭ șĭ-aŭ făcut datoria și acum sînt uitațĭ ca nefolositorĭ. Aŭ făcut o țară independentă, aŭ rupt lanțurile turceștĭ și acum cînd puterniciĭ noștriĭ, regele și slugile luĭ ne-aŭ făurit altele, ne uităm cu dispreț la aceia carĭ altă-dată aŭ știut să-șĭ facă datoria.

La Plevna noĭ am împlîntat steagul libertățeĭ și azĭ am ajuns să'l plecăm înaintea regeluĭ Ungarieĭ, să'l punem amanet la Berlin, în schimbul banilor ce ni se împrumută și n'a trecut săptămîna de cînd țara declarată independentă a avut rușinea, grație inepțieĭ și purtăreĭ criminale a guvernanților, ca să ascultăm de ordinile ambasadorilor puterilor străine.

Pe cînd Plevna din Bulgaria este cucerită și liberată, noĭ, în Romînia, avem rușinea de a azista la scene ca cele de Duminica trecută, cînd am avut prilejul să constatăm cu durere, că două-zecĭ de anĭ de civilizațiune ne-aŭ lăsat tot sălbatecĭ și că încă în țara romînească, pot să existe guverne atît de mizerabile și cu instincte așa de înapoiate, ca să provoace războiul civil, ura dintre locuitoriĭ țăreĭ, pentru scopurile politice.

Plevna internă a rămas neatinsă, ea este în mijlocul nostru amenințătoare și puternică. Intru cucerirea eĭ nu putem spera de cît de la democrație și de la viitor. Cînd însă ne uităm la starea tinerimeĭ, vaĭ! trebue să recunoaștem cît de greŭ este de dat la pămînt această Plevnă, această cetățue în care clasele stăpînitoare s'aŭ întărit cu atîta strășnicie.

Const. Mille

Apelăm la liniște!

Din toate părțile se anunță că dezonoarea va veni din noŭ astăzĭ asupra Capitaleĭ țăreĭ.

Bandele avinate ar fi avînd ordine să reintre în acțiune și sub motiv de indignare a poporuluĭ contra evreilor, să repete vandalizmul de Dumineca trecută.

Ca și Dumineca trecută, poporul e cu desăvîrșire străin de orĭ-ce soiŭ de agitațiunĭ.

La ceĭ ce se lasă lesne pornițĭ apelăm însă și-l conjurăm să rămînă în perfectă liniște.

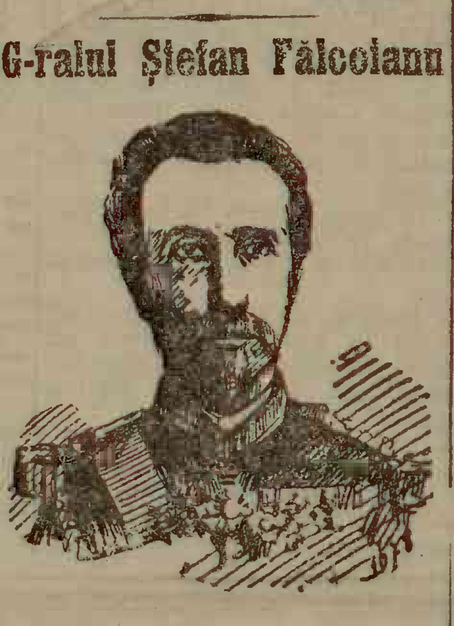
Guvernuluĭ îĭ cerem să împiedice ca o nouă rușine să cadă asupra țăreĭ și-l facem direct responsabil de orĭ-ce turburare a ordineĭ.

Prea multe aŭ fost deja situațiunile violente create țăreĭ în ultimul timp.

Țara are mare nevoie de liniște.

S. Y. R.

G-ralul Ștefan Fălcoianu

Șef al marelui stat major pe timpul campaniei; în tovărășie cu coloneliĭ Berendeiŭ, Arion și majorii Lahovary (Jacques) și Brătianu aŭ condus luptele din jurul Plevnei.

A fost ministru de războiŭ și trecerea sa la acest minister a fost însemnată prin o încercare de-a stîrpi bătaia în armată.

S'a retras din oștire și este pensionar.

Camera și duelul Lahovary-Filipescu

Emoțiunea. — Interpelarea Morțun. — Scandalul

Tragica moarte a d-luĭ G. Em. Lahovary a provocat erĭ o emoțiune generală, de care n'a fost ferit nicĭ parlamentul.

La ora 1 jum. Camera prezinta deja o atmosferă din cele maĭ agitate.

Deputațiĭ soseaŭ în culmea emoțiuneĭ și din toate părțile nu auzeaĭ de cît condamnărĭ ale dueluluĭ și părerea că articolul din „L'Indépendance", care a dat loc dueluluĭ, nu era de natură să provoace o eșire pe teren.

Interpelarea Morțun

Se termină cu formalitățile obicĭnuite și în mijlocul tăcereĭ generale, amicul nostru V. G. Morțun, deputatul socialist de Roman, se ridică foarte emoționat și, după ce anunță nenorocitul sfîrșit al dueluluĭ Filipescu-Lahovary, califică asemenea acte de asasinate. Camera izbucnește în aplauze prelungite.

D. Morțun spune că uciderea luĭ Lahovary în duel e un fapt care ne întoarce cu 400 de anĭ în urmă. Protestează contra acestor pornirĭ barbare și întreabă pe miniștriĭ de justiție și interne, ce măsurĭ aŭ luat de a împedica duelul care e o înfrîngere a legeĭ.

Maĭ vorbesc d-niĭ Ionel Grădișteanu și G. Dobrescu-Prahova—și apoĭ ia cuvîntul d. Djuvara, ministru al justițieĭ, care spune că nu Camera poate judeca faptul și justiția, care-șĭ va face datoria.

Scandalul

D. Morțun replică, arătînd că ministrul de interne n'a răspuns în ce privește datoria polițieĭ de a opri, conform legeĭ, orĭ-ce duel.

D. Pherekide, ministrul de interne, ia atuncĭ cuvîntul și, în loc să se mărginească a scuza neglīgența polițieĭ, începe să dizerteze asupra dueluluĭ: **că moravurile sînt maĭ puternice ca legile, că uniĭ nu se pot abține de la duel, că la noĭ s'aŭ înmulțit duelurile și că pricina e că ceĭ ce mînuesc condeiul nu vor să și-l înmoaie.**

Aci izbucnește un scandal enorm.

— Rușine! Asta e o rușine strigă d. Morțun.

—O amenințare pentru libertatea preseĭ, strigă d. C. Dimitrescu-Iașĭ.

D. Aurelian cere cuvîntul.

Ministrul de interne, palid, stă zăpăcit, sub protestările întregeĭ Camere.

Toțĭ înțeleg clar că ministrul a voit să spună că... duelul trebue să... modereze presa!

D. Pherekide continuă să îngîne scuze că poliția nu și-a putut face datoria, dar că „pe viitor" va lua măsurĭ energice de a împedeca duelurile.

Intervenirea d-luĭ Aurelian

D. Aurelian ***se ridică și, în cuvinte călduroase, protestă atît contra tolerăreĭ dueluluĭ, de pe banca ministerială, cît și în contra amenințărilor la libertatea preseĭ. Arată, în aplauzele Camereĭ, că duelul e în Romînia o importație din străinătate și că trebue să se știe că asemenea procedeurĭ barbare nu sînt compatibile cu liberalismul.***

Banca ministerială primește loviturile și Camera observă din ce în ce maĭ mult că ministrul de interne a dezis pe cel de justiție și a compromis guvernul.

D. Djuvara, replică d-luĭ Aurelian, dezavuînd categoric pe ministrul de interne, prin faptul că spune că nu cunoaște alte îngrădirĭ pentru duel și pentru presă de cît legile. Repetă declarația că justiția își va face datoria.

Se cere închiderea discuțieĭ, dar d. Vasile Misir e contra, pentru că ar voi „să pule în evidență flagrantele deosebirĭ de vederĭ de pe banca ministerială".

Guvernamentaliĭ încep să se îngrijească — și d. Nacu cere închiderea discuțieĭ, care, pusă la vot cu bile, se primește.

Impresia generală a fost că ministrul de interne s'a arătat pe ziua de erĭ omul violențeĭ, al scuzelor și cu desăvîrșire anti-liberal.

D. Ferikide a eșit din ședința de erĭ complect compromis.

X. X. X.

CADEREA PLEVNEI

Osman-pașa rănit în lupta de lângă Plevna se predă.

O rușine!

Pe banca ministerială întîlnim un ministru care este o rușine pentru țară, o rușine pentru parlament o rușine pentru partidul liberal.

Acest ministru, de două orĭ într'o săptămînă a făcut, de pe banca ministerială, apologia violențeĭ, a fără de legeĭ, a crimeĭ. De două orĭ într'o săptămînă d. Ferikide a dezonorat locul pe care'l ocupă, apărînd pe toțĭ aceia carĭ fac din revoltă în potriva legeĭ crezul lor zilnic și negăsind un singur cuvînt pentru a înfiera acțiunile anti-sociale.

O dată d-sa a fost cu totul inferior misiuneĭ sale, cînd a scuzat escesele de Duminica trecută; a doua oară a fost nedemn și scandalos cînd s'a făcut campionul dueluluĭ și a scuzat pe ceĭ carĭ calcă legea.

D. Ferikide a devenit un scandal public, prin urmare d. Ferikide trebuie să plece.

Adevĕrul

Străinătatea

Acest guvern nu numaĭ liberal dar încă și național, are un grozav dispreț pentru țară dar o foarte mare teamă de străinătate.

Cum acest cabinet nu se menține de cît grație străinătățeĭ, d. Sturdza nu ține de loc la părerile preseĭ romîneștĭ cît și la opinia celor din țară, dar se teme grozav de străinĭ. E și logic.

Ast-fel ziarul L'Indépendance Roumaine, *voind să insereze alaltăerĭ un articol prin care guvernul și poliția eraŭ făcute responsabile pentru toate escesele comise, guvernul a turbat. Toată ziua prefectul polițieĭ d. Caton Lecca cît și d. Iorgu Balș, o rudă și un amic al d-luĭ Sturdza, aŭ bătut scările* Independențeĭ *stăruind în genunchĭ, ca articolul să nu se publice. Dar toate în zadar, articolul s'a publicat.*

Motivul marilor stăruințe ale d-luĭ Sturdza, este că L'Indépendance Roumaine *fiind scris în franțuzește, se citește în străinătate și cum d. Sturdza trăește grație Berlinuluĭ, Vieneĭ și Pesteĭ, înțelegețĭ D-voastră!*

Dragoș

Comparațiune

Cînd acum un an păpuriciĭ d-luĭ Fleva, unițĭ cu „băețiĭ" d-luĭ Filipescu, două treĭ sute în total, aŭ încercat să meargă la Cameră ca să înmîneze o petiție prezidentuluĭ, guvernul d-luĭ Sturdza a desfășurat toată puterea armată, toată jandarmeria, și a mobilizat toțĭ bătăușiĭ și spirtariĭ îmbrăcațĭ civil.

Sosirea la Cameră a acestor „cetățenĭ" nu putea să primejduiască nimic. La caz de neorînduială, două companiĭ de soldațĭ ar fi evacuat curtea mitropolieĭ. Totușĭ s'a făcut multă zarvă, s'aŭ făcut bătăĭ și lucrurile s'aŭ isprăvit prin plecarea de la putere a cabinetuluĭ Sturdza.

Duminica trecută se proclamase războiul în potriva evreilor, proclamațiunĭ violente ațîțaŭ lumea la luptă, prin mahalale se făcuse propagandă în această privință și averea și persoanele atîtor locuitorĭ eraŭ amenințate. Guvernul în loc să ia măsurĭ, a părăsit Capitala în mîna anarchieĭ și rezultatul a fost din cele maĭ triste: zecĭ de [illegible] aŭ fost devastate, s'aŭ făcut bătăĭ [illegible] și jafurĭ.

[illegible] atîta precauțiune acum un an și [illegible] atâta neglijență și neprevedere acum? Răspunsul este ușor de dat.

Pentru că atuncĭ guvernul voia să împiedice mișcarea în favoarea fostuluĭ mitropolit, pe când azĭ același guvern a avut interes ca să dezlănțuiască patimele pintre locuitoriĭ țăreĭ și să facă posibile scenele sălbatice de Dumineca trecută, scene carĭ ne-aŭ compromis în fața străinătățeĭ și ne-aŭ umilit, punându-ne la discreția ambasadorilor puterilor străine, întocmaĭ ca Bulgaria, Serbia orĭ Turcia.

Sfinx.

G-ral Cerkez (Kristodor)

Comandantul divizieĭ a doua a corpuluĭ I de armată care a luat parte la asediul Plevneĭ. In mîna luĭ, Osman-Pașa a capitulat, și s'a predat.

Bravura acestuĭ ofițer a fost lăudată de toate ziarele străine.

G. Em. Lahovary

Unul de aĭ noștri, un ziarist, cade pe cîmpul de onoare apărînd cu spada scrisul săŭ. Cel ce a murit în chip așa de tragic era unul din adversariĭ noștri și unul din dușmaniĭ democrațieĭ. Ca atare, putem să'l apreciem cu maĭ multă independență ca orĭ și cine. Și ceea-ce este o tristă coincidență, e că tocmaĭ ziaristul care vroia să introducă în presă moravurĭ maĭ blajine, care în adversar vroia să vadă un om vrednic de stimă, care reproba escesele de condeiŭ și de vorbă, tocmaĭ el, cade victimă unuĭ articol de ziar, în care de altmintrelea nimenĭ nu a putut vedea un motiv de duel.

George Em. Lahovary nu a fost un om politic. El n'a fost de cît ziarist și vroia să rămînă ziarist, țintind să facă din foaia franceză pe care o dirigia, o gazetă în adevăratul sens al cuvîntuluĭ. In ultimul timp își dăduse demisia din clubul conservator și, degajat de orĭ și ce legătură de partid, își spunea părerea sa asupra tutulor partidelor. O prea justă apreciarea conduiteĭ d-luĭ N. Filipescu, în ultimele evenimente, 'ĭ-a atras o provocare al căreĭ sfîrșit fatal îl știe orĭ și cine.

Om blînd și confrate amabil, George Lahovary nu poate lăsa de cît regrete în presa romînă. Noĭ carĭ l'am combătut cu atîta violență, sîntem datorĭ azĭ, cînd nu maĭ este, să recunoaștem calitățile superioare ale acestuĭ om.

Pe mormîntul deschis depunem regretele noastre și credința că acest trist sfîrșit va face ca să înceteze rămășita aceasta de barbarie care se chiamă duelul și căreia de multe orĭ trebuie să te supuĭ, din cauza moravurilor în carĭ trăim și a cărora dispariție o dorim.

C. M.

CARNETUL SAPTAMINEI

Din Capitală.

Voința Națională, *lovită foarte crud prin demisiunea d-luĭ Titu Maiorescu, îl numește „un dezertor de la post".*

Toată lumea cuminte, față cu încurcăturile momentuluĭ, cere guvernuluĭ ocultist ca să se retragă, dar guvernul stă loculuĭ ca un stup, de teamă ca să nu „dezerteze".

Nouă ne e teamă, însă, că, la urma urmelor, regele are să'ĭ dezerteze de lîngă cașcaval, iar țara ca și morala, aŭ să fie foarte satisfăcute.

Discursul d-luĭ Vasile Lascăr în contra luĭ Mitiță Sturdza a produs asupra primuluĭ ministru efectul pe care o dușă cu apă rece îl produce unuĭ cîine turbat.

Un martor ocular pretinde că primul-ministru, pe cînd vorbea antagonistul săŭ, răcnea și bătea cu degetul în pupitru: „Da, da, așa sînt prost, sînt fără noroc, dar eŭ sînt șeful și am situația!"

Convențiunea cu Turcia se va modifica, iar unul din cele cîte-va articole ce se vor modifica, este acela privitor la alune.

Alunele vor fi scutite de taxă.

Săracul d. Mitiță, cum își proteje mîncarea favorită!

In ziua de 28 Noembrie cînd s'a celebrat Te-Deumul la Mitropolie, regele n'a dat nicĭ o atenție vestituluĭ Mitiță.

De obiceiŭ, regele, cînd intra în biserică, îĭ întindea mîna. De data aceasta suveranul, departe de a'ĭ da mîna, nu i-a dat nicĭ măcar un deget.

Se pretinde, însă, că, în curînd, îĭ va da un picior.

Din străinătate

Duelurĭ multe se fac în străinătate. In genere ele nu ne pasionează și nicĭ nu ne sperie; 1) fiind-că se petrec la distanță; 2) fiind-că sîntem obicĭnuițĭ să primim a doua zi după duel o telegramă stereotipă: „Astăzĭ a avut loc duelul între d-niĭ X și Y. S'aŭ schimbat maĭ multe gloanțe (orĭ s'aŭ dat maĭ multe reprize) fără succes." Chiar acum cîte-va zile a avut loc un duel între deputațiĭ francezĭ: Millerand și Reinach... Rezultatul a fost cel obicĭnuit. Din nefericire, la noĭ un ultim duel a avut alte consecințe, mult maĭ triste.

Germania vroiește cu orĭ ce preț să devie un stat care să stăpînească nu numaĭ în Europa, dar în toate continentele. Această putere mult dorită maĭ ales de guralivul Wilhelm II, trebuie s'o plătească poporul nemțesc. Nu-ĭ vorba, guvernul german știe că nimic nu revoltă pe germanĭ maĭ mult ca birurile și de aceea caută printr'un truc financiar, care momentan nu se resimțește, să acopere cheltuielile pentru sporirea marineĭ, și aceste cheltuielĭ se urcă la un miliard și jumătate de leĭ. Un miliard și jumătate pozițiunea de stat continental... fie că face!

Unguriĭ aŭ veleitățĭ de independență. Se vede că s'a apropiat momentul în care lupta dintre naționalitățĭ va izbucni cu violență. Monarchia habsburgică se va dizolva într'o mulțime de state, carĭ vor reclama fie-care autonomia, pentru ca apoĭ saŭ să se declare independente, saŭ să fie anexate fie de Germania, fie de Rusia, fie de Romînia... Acesta e sfârșitul pe care 'l-aŭ prezis mulțĭ Austro-Ungarieĭ, și acest sfârșit se pare că se apropie... Fie ca frațiĭ noștri de peste munțĭ să poată trage toate foloasele din actuala situațiune, extrem de oportună pentru realizarea idealurilor noastre.

Nota veselă

— Dacă eștĭ nevinovat—zise advocatul clientuluĭ săŭ, acuzat că a furat o șuncă—ar trebui să căutăm un alibi.

— La cîte ceasurĭ zic că s'a furat șunca? urmă advocatul.

— Cam pe la 11.

— Și unde aĭ stat la această oră? In pat?

— Nu, d-le, în acest timp am ascuns șunca.

CHESTIA ZILEI

Bătăuşul.— *Trăiască Rivoluţia lu domnu Prefect—că ne-am îmbrăvatără de iarnă!*

IMPRESIUNI şi PALAVRE

Acum două-zeci de ani

Două-zeci de ani! Da, da, sînt două-zeci de ani de atunci şi pare că aŭ trecut ca un vis. Mă revăd copil încă, pe punctul de a trece bacalaureatul, de a mă apuca la luptă cu viaţa. Şi pare că şi acum retrăesc seara aceea cînd vestea a sosit că Plevna a căzut, cînd ca prin farmec, oraşul s'a gătit de sărbătoare. Cădea o zăpadă liniştită; fulgi mari şi deşi se scuturaŭ dintr'un cer jos de tot. Nimeni nu purta umbrele, ci prefera să fie acoperit de această haină albă, rece şi curată.

In sufletul meŭ de copil simţeam bucurie. Ziarele, cărţile, toate peripeţiile războiului răscoliseră în sufletul meŭ fibra iubirei de ţară şi mă bucuram şi eŭ că duşmanul a fost învins şi că steagul romîn fîlfiie pe groaznica întăritură a lui Gazi-Osman, eroul pe care năuntric îl respecta inima mea dreaptă şi entuziasmată de fapte şi oameni mari. Apoi veselia mea mai avea şi alte motive. Acolo departe, pe cîmpiile albe ale Bulgariei, aveam rubedenii, unchi, veri şi alte neamuri. Acasă soţiile şi surorile lor plîngeaŭ, scrisorile ce ne soseaŭ de pe cîmpul de luptă eraŭ citite cu sfinţenie, în serile lungi de iarnă: cu toţii făceam scamă şi ne gîndeam la ororile războiului şi la suferinţele a lor noştri. Plevna odată căzută, însemna pacea, reîntoarcerea acasă a fiinţelor iubite, uscarea lacrimilor din casă şi reluarea vieţei liniştite de altă dată.

*

Stradele Iaşilor eraŭ pline. Lumea tăcută circula, admira luminaţiile, şi de la Păcurari la *Palat*, strada era plină, muzicile cîntaŭ, iar fie-care admira *luminaţia* care consta în cîte-va luminări puse la ferestre. Pe acele timpuri nu ştiam de existenţa gazului fluid, nu bănuiam de splendoarea electricităţei şi, neeşit încă din „oraşul meŭ natal", mă mulţumeam cu aceste splendori cari azi m'ar face să zîmbesc...

*

Două-zeci de ani! Şi ceeace îmi întipăreşte şi mai mult în imaginaţiune această seară, este o mică istorie de amor. De mult eram amorezat. Pe *ea* o zăream din cînd în cînd. Ii făceam poezii în cari declaram că sînt gata să mă cobor „în negrul mormînt". Nu ştiam însă cine e, cum o cheamă, nu'l vorbisem, ci ochiul meŭ înflăcărat singur poate i-o fi spus că „o iubesc". Nu cred însă ca să fi aflat mult din privirea mea, de oare-ce nu aşi fi fost capabil să mă uit drept în ochii ei. Cum era, cum nu era, eŭ *o iubeam*. In seara aceea am revăzut-o. Romînii aŭ cucerit Plevna, îmi ziceam eŭ. De ce oare, eŭ, Romîn şi june, n'aşi face cucerirea „junei"? Aşa fiind, m'am apucat să o urmăresc, am preumblat-o întreg oraşul, stînd la o respectabilă distanţă şi am văzut-o intrînd în curtea unei case dintr'o mahala depărtată.

M'am întors acasă, cu gîndul că „nu trebue să grăbesc lucrurile". Asaltul proectat l'am tot amînat, pînă într'o seară, cînd dînd tîrcoale pe la poarta adoratei, m'am pus într'un serios conflict, cu o haită de cîini cari numai de cît voiaŭ să încerce soliditatea stofei pantalonilor mei. In fuga mea desperată, mi s'a părut că am auzit chiar şi un hohot de rîs femeesc... Am făcut o nouă *poezie* trădătoarei şi am *uitat-o*. Azi însă, cînd mi-aduc aminte de acum două-zeci de ani, revăd seara plină de zăpadă şi pe iubita sufletului meŭ, care poate nici acum nu ştie că a fost iubită de servitorul d-v.

Chiţibuş

CRONICA

O scrisoare

Soţia ex-căpitanului Dreyfus, după cum se ştie evreică, a adresat următoarea scrisoare papei Leo XIII. O reproducem aci, ca pe unul din documentele cele mai mişcătoare ale afacerei Dreyfus.

Iată scrisoarea:

«Prea sfinte părinte! Lucia Eugenia Dreyfus, soţia căpitanului de origină evree şi în cea mai splendidă poziţiune în armata franceză, imploră şi invocă intervenţiunea celui mai sfînt părinte în următoarele condiţiuni: Alfred Dreyfus unul din cei mai conştiincioşi soldaţi ai ţării sale, în urma unei acuzări mincinoase şi frivole, a fost condamnat de un consiliu de războĭ extraordinar la deportaţiune pe viaţă. Zilnic creşte îndoiala de vinovăţia lui Dreyfus. Afară de aceasta, oamenii cari gîndesc creştineşte, încep să se îngrijească de influenţa prejudiciilor antisemite în această afacere. Grafologii aŭ ezitat foarte mult cînd aŭ făcut depunerile. Documentele şi indiciile supuse consiliului secret eraŭ insuficiente. După grozava sentinţă nu s'a permis nimănui ca să vadă pe condamnat, care a fost zmuls în mod barbar sînului familiei sale, şi a fost adus în insula Dracului unde duce o viaţă spăimîntătoare. Lucia Eugenia Dreyfus umilă imploră la picioarele sfinţiei voastre, mila şi ajutorul părintelui bisericei catolice. Ea declară pe soţ nevinovat şi victimă a unei greşeli judiciare. De oare-ce el e izolat de restul omenirei, această petiţie a fost semnată de soţia pierdută de durere, care ridică privirea-i plină de lacrimi spre vechilul lui Christos, după cum altă dată ficele Ierusalimului aŭ ridicat privirile spre însuşi Christos.

Lucia Eugenia Dreyfus.

Această petiţie a fost remisă în latineşte papei, care pînă acum n'a dat nici un răspuns.

Inter.

Stirĭ teatrale

La Teatrul Naţional se dă astă-seară pentru a doua oară *O singură iubire*, comedie în 3 acte de d. I Neniţescu.

*

Luni la Operă se dă pentru a doua oară *Norma* de Bellini.

*

La 11 şi 14 Decembrie dă la Atheneu concert vestitul tenor Tamagno.

ZNOAVE

Eşi afară ţigane

Ce plan îşi făcuse ţiganul?... Să ia un pui de găină, să'l dea plocon boierului de stăpîna moşia, dar să potrivească tocmai la vremea mesei, şi aşa cînd o zice el: «poftă bună, cocoane!» boierul văzîndu'l cu puiul de găină în mînă, o să priceapă că i l'a adus plocon şi o să-'i zică poftindu-'l la masă: «şezi de mănîncă ţigane!» că, zicea ţiganul, că numai aşa se potriveşte, şi pe urmă o să se laude pe la toţi romînii că mincase cu boierul la masă de eraŭ să moară toţi de necaz.

Prinse, va să zică, un pui de găină, îl luă la subţioară şi porni spre curte. Aci, cum se întîmplă, nu dădu de nici un argat, ori slugă, şi aşa se duse ţiganul drept în odaia unde ştia că are obiceĭ boierul să mănînce, de se pomeni boierul cu el că intră odoronc-tronc întinzînd puiul de găină şi strigînd:

— Pofta buna, cocoane!

Boierul, supărat că intrase ţiganul aşa pe necerute voie, strigă la el;

— Eşi afară, ţigane!

— I-oĭ-te ma, sa potrivi ş'aşa! zise ţiganul întorcîndu-se şi eşind repede pe uşe.

Dumnezeŭ şi ţiganul

Un ţigan bătrîn se bolnăvi răŭ de tot, de'i aduse popa să'l spovedească şi sa'l grijească. Dupa ce isprăvi popa. cînd să iasă să se ducă la treaba lui, se ia băiatul ţiganuluĭ după el şi îl întreabă:

— Ce zici, cinstite părinte, maĭ scapa tata, or nu?

— Nu crez taică să maĭ scape.

— Da nu poţi dumneata sa te rogi lui Dumnezeŭ sa'ĭ mai lungească zilele, ca as plăti ce ar cere trebuinţa. Că vezi, ţiganul, biet, îl iubea pe tată-săŭ.

Popa, care ştia pe ţigan cu dare de mînă, răspunse:

— De taică, ia şi tu zece galbeni şi te du la scorbura cutare din pădure cînd s'o înopta bine şi pune-ĭ acolo în scorbură şi întreaba aşa: «Doamne, mai trăeşte tata» că dacă ăĭ fi bun la Dumnezeŭ îţi răspunde, şi de 'ţi-o răspunde că mai trăeşte, întreaba'l şi cît mai trăeşte şi aşa o să afli ce vreĭ să afli.

Făcu ţiganul ce'l învăţă popa şi cînd se înseră luă zece galbeni şi se duse în pădure să facă cum trebuie şi cînd a întrebat pe lîngă scorbură: «Doamne, mai trăeşte tata, ori nu?», popa, care se dusese de cu vreme şi se urcase în copacul cu scorbura, răspunse cu glas prefăcut: «mai trăeşte, fiule!» Ţiganul atunci bucuros, mai întrebă: «cît mai trăeşte, Doamne, mancate-aş?» iar glasul prefăcut al popii îi răspunse: «mai trăeşte un an».

A plecat ţiganul bucuros acasă, sărind şi jucînd, dar cînd să intre în bordei, iaca măsa tocmai eşea. Cum îl văzu, îi zise:

— Du-te mă, du-te mai iute că a luat Dumnezeŭ pe tată-tăŭ.

— Aoleo sa poate?

— Sa poate, ca 'l-a luat.

— Altu 'l-o fi luat, da Dumnezeŭ nu, ca vorbiiŭ cu el adineauri şi'mi a spus că'l maĭ lasă un an.

Dum. Stăncescu

Un bucureştean pe zi

Sever Moscuna

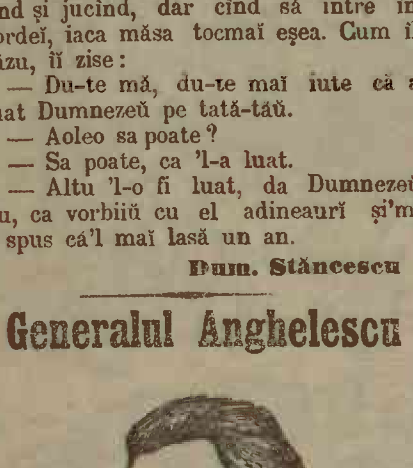

A localizat şi tradus pentru *Teatrul Naţional* vre-o zece piese pînă acuma. De la Teatru a trecut la prozaica magistratură şi azi împarte judecată în culoarea de albastru unde e judecător de gîlceavă. Şi aici l'a urmărit mania scrisului, care l'a făcut să scrie un *comentar al legeĭ judecătoriilor de pace.*

Băiat vesel şi levent, ştie să fie pretutindeni: la teatru, la şosea, la Hugo şi la Bulevard şi, în calitate de autor, îi plac mai mult *culisele* decît *scena.*

Per.

Generalul Anghelescu

A comandat în războiŭ diviziunea a III-a a corpului al II-lea de armată şi a luat parte la atacul Plevnei.

A fost comandant de corp de armată şi mai apoi ministru de războiŭ. A fost silit să se retragă din armată pe timpul guvernului conservator şi se zice că patima politică a contribuit mult la sacrificarea acestuĭ eminent ofiţer superior.

Actualmente e senator.

VARIETĂŢI

Alchimie.—Se anunţă că chimistul american Emmens, din New-York, a descoperit mijlocul de a transforma argintul in aur.

Dacă ştirea aceasta s'ar adeveri,—şi tare n'e teamă că e o păcăleală americană—atunci chestia gravă a bimentalizmului s'ar duce pe copcă.

*

Pentru biciclişti.—Prefectul poliţiei din Paris a dat un ordin ca bicicliştii să nu mai sune clopoţelul mereŭ, ci numaĭ la trebuinţă. Această sub responsabilitatea biciclistului care n'ar suna la timp.

Cei ce se ocupă cu sportul acesta găsesc ordinul foarte nemerit, căcĭ, zic eĭ, de cele mai multe orĭ, sunetul de alarmă în loc să facă pe un trecător să se ferească, mai răŭ îl sperie. Un biciclist care ştie să umble pe maşina luĭ, poate cîrmi repede, aşa că n'are trebuinţă de clopoţel ca să evite un accident.

*

Schimbare de uniformă.—Se ştie că, dintre toate armatele, armata franceză e cea mai prost îmbrăcată. De aceea, generalul Billot caută să modifice actuala uniformă.

Deja, în mai multe regimente, s'a introdus o tunică nouă. Din ordinul ministrului de războiŭ comitetul technic al infanteriei se ocupă cu complectarea uniformei franceze, prin adoptarea unei căscĭ noui al căreĭ model a fost dat de către d. Dujardin-Beaumetz.

GREŞELI DE TIPAR

La 10 Decembrie 1897 se va ţine licitaţie la ministerul lucrărilor pudice.

*

S'a reprezintat zilele astea la Berlin ultima damă a luĭ Sudermann.

*

Votul de încredere al guvernuluĭ a fost obţinut cu 96 boturĭ.

*

Demascarea linieĭ de conduită, atîta liberalilor cît şi a conservatorilor, se impune.

Corector.

MEMENTO

— **Duminică**, *30 Noembrie, 1897* —

~~ Comitetul central al societăţei funcţionarilor publici ţine şedinţă.

Spectacole

Teatrul Naţional.— *O singură iubire*, comedie în 3 acte de d. I. Neniţescu.

Teatrul Hugo. — Debutul *Ritori*, Fred şi Rick, excentricĭ, John Lind, Hermandez, acrobaţi. Gaspard şi Neva, duet francez. Hurph'y, Guston-Trio, clownĭ muzicali. Mendozza, Les Diez's, quartet francez capurchique; The Two Bisley's, excentrici; surorile Richter, duet german; etc.

Teatrul Boulevard. — Debutul Yumata Tiero, supranumită privighetoarea indiană; Emma Didier, chanteuse des fleurs; Mrs. Gyka, jongleuse; Mr. Erau, equilibrist non plus ultra; Soeurs de Raday, danseuses; Will's Harnes-Trio. Debutul Blanche Lescaut, Fagette, Hilarys-Tordant, Batignolles, şi întreaga trupă.

Circul Langer. — Debuturile: celebrul clown Harisson; Del-Fa-Parini, acrobaţi; Mr. Alexander, călăreţ-jocheŭ; Hüttemann, dresor şi călăreţ de şcoală înaltă; M-lle Iosephine, M-lle Blanche, călăreţe, etc.

Sala Bragadiru: Concertul orchestreĭ Oscar Pursch.

Café Boulevard: Orchestra Weinberger.

Café Naţionala: Concertul orchestreĭ Rubinstein.

CARNETUL JUDICIAR

Dragoste de mamă

D-na face parte din burghezia mare, e fiica unuĭ financiar milionar şi soţia unuĭ domn inginer.

După cîţi-va ani de căsnicie, d-na a crezut de cuviinţă să se emancipeze de jugul bărbatuluĭ. Deci a intentat acţiune de divorţ; şi pînă la terminarea divorţuluĭ a cerut de la tribunal să condamne pe soţ să'ĭ dea o pensie alimentară de cîte cinci sute lei pe fiecare lună.

— Ce zestre aţĭ avut? întreabă preşedintele pe reclamantă.

— O sută de mii de lei, am foae de zestre.

— Două-zecĭ de mii trusoŭ, zece miĭ cheltuiţĭ cu nunta şi două-zecĭ miĭ cheltuiţĭ cu montarea caseĭ, cincĭ-zecĭ în mînă, carĭ există, adaogă soţul ca explicaţie.

— Bine; şi de ce cereţĭ divorţul?

— Pentru că m'a bătut pe mine, fiind lăuză, şi pe mama.

— Te-am bătut eŭ?! maĭ întreabă şi soţul.

— Adică aĭ sărit la mama şi cînd am sărit în ajutorul eĭ, mĭ-aĭ dat brîncĭ.

— Foarte bine, maĭ spune preşedintele; copiĭ aveţĭ?

— Da, d-le preşedinte, avem douĭ copiĭ: unul e de douĭ anĭ şi altul de patru săptămînĭ.

— Ce faceţĭ cu eĭ?

— Pe cel mare să mi'l daţĭ mie şi pe cel mic să'l lăsaţĭ bărbatuluĭ, să îngrijească de el.

Să faceţĭ parte dreaptă: mie unu şi luĭ unu.

— De ce nu pe cel maĭ mic d-v. şi pe cel maĭ mare soţuluĭ? cel maĭ mic are maĭ multă trebuinţă de îngrijirea uneĭ mame.

— N'are de cît să'ĭ pue doică, asta nu mă priveşte.

Tribunalul, în urma pledoarieĭ avocaţilor respectivĭ, reduce cererea d-neĭ în privinţa pensieĭ, de la cincĭ sute la treĭ sute leĭ pe fie-care lună, şi'ĭ aruncă pe amîndoĭ copiĭ în spate.

Tribunalul a hotărît; dar ea are să'ĭ îngrijească? Asta'ĭ altă treabă.

Condeiŭ.

D-rul Davilla

Una din figurile cele maĭ originale şi maĭ simpatice a corpuluĭ militar medical a fost doctorul Davilla. El este întemeetorul *şcoaleĭ de medicină*, din care însă apoĭ a eşit facultatea de medicină de azĭ.

A luat parte la războiŭ ca şef al serviciuluĭ militar şi, ca în tot-d'auna, a arătat multă bravură şi devotament.

După moartea sa, o statue s'a proiectat să i se ridice. Recunoştinţa contemporanilor însă a suferit o eclipsă, de oare-ce nicĭ pînă acum nu avem turnat în bronz pe acela care a fost întemeetorul învăţămîntuluĭ medical în Romînia.

INVENŢIUNI ŞI NOUTĂŢI

Tramvaiele electrice din Europa.— D. Philip Dawson a rezumat în tabloul urmator, pe care l'a trimes societăţeĭ *Institution of mechanical Engineers*, situaţia tramvaielor electrice europene şi americane, la începutul anuluĭ acesta:

	Kilometri de liniĭ	Numărul trăsurilor
Germania	988	1,545
Franţa	107	180
M. Bret. şi col. eĭ	267	269
Austro-Ungaria	192	265
Italia	80	149
Elveţia	48	83
Belgia	114	157
Rusia	48	87
Cele l'alte ţărĭ	48	50
Statele Unite	20.132	36.121

*

Fabricaţiunea ceasoarnicelor în Elveţia.— Elveţia singura produce pe an atîtea ceasoarnice cît produc la un loc toate cele l'alte state de pe pămînt, şi valoarea acesteĭ producţiunĭ e de 100 de milioane pe an. In 1896 a exportat ceasoarnice în valoare de 93 milioane de francĭ, adică cu 9 milioane maĭ mult ca'n 1895.

Elveţia exportează pe zi 3,671 ceasoarnice în Germania; 1.345 în Statele Unite; 1.243 în Austria; 1.217 în Rusia; 1.060 în Asia orientală; 915 în Italia; 319 în Franţa, etc...

*

FOIŢA ZIAR. „ADEVĔRUL

No. 46

UCIGAŞUL MISTERIOS

ROMAN DE

PAUL D'AIGREMONT

Partea întiia

Uşĭ încuiate

XIV

Stăpîn pe sine, stăpîn pe toţĭ.

De altmintrelea, îşi atinse perfect ţinta, şi cînd pe la ora 10 îşi reluă drumul spre castel, abatele Perrin devenise apărătorul luĭ declarat, şi maĭ amic de cum nu'ĭ fusese nicĭ-o dată.

— Tare trebue să fi fost ridicul adineaurĭ la leturghie, se gîndea contele.

„Dar maĭ întîĭ nimenĭ nu m'a văzut; şi apoĭ, nicĭ n'aveam ce face.

„Tata Lemarchand are mare încredere în preotul ăsta.

„In ciuda tuturor, acesta îl va vorbi bine de mine, şi sticlarul va suferi înrîurirea luĭ.

Şi maĭ mult ca în tot-d'a-una se văzu singurul stăpîn al atîtor milioane cîştigate cu atîta pricepere şi muncă.

Cînd ajunse la castel, prezintele nu'ĭ maĭ păru aşa de grozav, şi aceasta din cauza lumineĭ care se arăta la orizont.

Totuşĭ o ştire rea îl aştepta.

Toată noaptea marchizul fusese în prada fenomenelor nervoase de o putere înspăimîntătoare.

Acum, îl apucaseră frigurile.

Temperatura corpuluĭ săŭ trcea de patru-zecĭ de grade.

Se vorbea să fie chemaţĭ medicĭ din Paris: celuĭ din Amiens îĭ se depeşase deja.

Deschise gura spre a întreba ceva.

Dar înainte ca cel d'întîĭ sunet să iasă de pe buzele sale, se opri turburat; numaĭ privirea, aspră şi sticloasă arăta cît de mare era neliniştea sa.

— Domnul conte nu se duce în odaia domnuluĭ? îl întrebă un servitor.

„D. Lemarchand m'a întrebat de maĭ multe orĭ.

Nu era nicĭ-un mijloc ca să scape.

De alminterĭ, ce s'ar fi gîndit de Graţian, dacă nu s'ar fi grăbit ca să îngrijească pe frate-săŭ în pericol?

Işĭ îndreptă decĭ paşiĭ spre camera marchizuluĭ.

Dar n'ajunse pînă la patul frateluĭ săŭ.

La ultima treaptă a scăreĭ găsi pe industriaş care'l privea cum se suia.

— Ii e foarte răŭ luĭ Horaţiŭ, zise el. D. Bordier cere ca să rămînă singur cu dînsul; are teamă ca mişcarea persoanelor în odaie să nu 'ĭ strice frateluĭ d-voastre.

— Marchizul îşĭ a revenit dar în fire?

— Din potrivă, bate grozav cîmpiĭ.

Graţian deveni vînăt.

— Ah! făcu el.

După cîte-va secunde, simţind aţintită asupră'ĭ privirea nemiloasă şi pătrunzătoare a sticlaruluĭ, duse mîinile la ochĭ şi murmură:

— Sărmanul meŭ frate!

Apoĭ, maĭ tare, zise:

— D, Bordier îl îngrijeşte singur pe Horaţiŭ?

— Cu ajutoare.

— Cine?

— Jenni, devotamentul în persoană, şi Andreĭ.

— N'aşĭ putea înlocui pe acest din urmă?

— Pentru moment, nu. Om vedea maĭ tîrziŭ.

Graţian nu inzistă.

Nicĭ-odată, de altmintrelea, nu contraria pe bogatul sticlar.

D. Lemarchand se îndreptă către salouaşul Violetteĭ.

— In aşteptare, toată lumea e aci adunată, explică dînsul luĭ Graţian.

„Sîntem aci maĭ în apropiere de odaia luĭ Horaţiŭ, de unde ni se daŭ la fie-care sfert de oră ştirĭ nouĭ.

Maria nu se sculase încă.

Bunicul seŭ ceruse ca, avînd în vedere oboseala cauzată de zilele trecute, să stea în pat pînă la momentul dejunuluĭ.

Numaĭ cu această condiţiune va avea autorizaţia să meargă după prînz la bolnav.

D-ra de Lacroix-Marbourg, ca leşinată într'un fotoliŭ, plîngea, cu batista la ochĭ.

Deşi cel maĭ mic copil din familia de Plessis nu făcuse de loc zgomot, din cauza grosimeĭ covoruluĭ, ea întoarse deodată capul şi se uită spre uşă.

La vederea conteluĭ, buzele eĭ se învineţiră de-odată, ochiĭ îĭ se întunecară grozav, şi îl fixă cu o privire ciudată, plină de durere.

Dar Graţian se repezi spre ea.

— Ah, Violetto, sărmano, ce se petrece pe aci?

La atingerea mîĭnilor luĭ, dînsa avu un fior; acum buzele tremuraŭ, şi chiar dinţiĭ începură să clănţăne cu atîta violenţă, că se putea auzi zgomotul uşor al fălcilor ciocnindu-se una de alta.

— Dar şi tu aĭ frigurĭ!...exclamă Graţian. Linişteşte-te.

„Vaĭ, scumpul meŭ înger, deznădejdea noastră, orĭ-cît de legitimă ar fi ea, nu va fi în stare să facă, ca moartea adorată, pe care o plîngem, să revină, nicĭ nu va vindeca pe cel care e bolnav alăturĭ.

Lacrămĭ marĭ se rostogoleaŭ pe obrajiĭ conteluĭ.

D. Lemarchand se emoţionă din noŭ, şi în consecinţă fu iarăşĭ dezarmat.

— D-zeule, suspină Violetta, e îngrozitor, Graţian! Eram aşa de fericiţĭ.

— Da, da, o ştiŭ, dar principalul e ca să ne păstrăm voinţa, atît tu cît şi mine, pentru ceĭ carĭ rămîn!

„Fără tine, ce s'ar face Horaţiŭ şi Maria, sărăcuţa!?

Şi din noŭ repetă:

— Linişteşte-te, îngerul meŭ. Devin-o din noŭ providenţa noastră a tuturora.

„Aceea care pansează toate rănile şi tămăduеşte toate durerile.

Vocea conteluĭ, de obiceiŭ atît de metalică, era acum de o blîndeţe plină de mîngîĭerĭ.

D. Lemarchand nu auzise nicĭ-o dată această voce, nu văzuse nicĭ-odată această privire plină de duioşie şi de dragoste.

Visase? Din ce vis răŭ se deşteptă?

Acest om, pe care aşa de net şi cu atîta siguranţă îl bănuise de o crimă înspăimîntătoare, să fie din potrivă o fiinţă tot aşa de bună ca şi Horaţiŭ?

Şi teribila lupta pentru viaţă, numaĭ ea să 'l fi arătat sub o înfăţişare care în realitate nu era a luĭ?

Ah! cît ar fi dorit să fie ast-fel!

Cîte milioane ar fi dat numaĭ ca această fiinţă, în vinele căreĭa curgea sîngele nepoateĭ sale, să fie onestă, dreaptă şi curată, întocmaĭ ca şi fratele maĭ mare!

Poate?

Dar cine nu se înşeală, maĭ ales cînd e vorba de firĭ atît de complexe cum era aceea a conteluĭ de Plessis?

Blînd, duios, fără afectare, din potrivă cu o emoţiune simplă şi comunicativă, Graţian continua să liniştească pe Violetta.

Se aşezase pe un scăunel foarte jos, şi, aproape îngenunchiat în faţa eĭ, ca în faţa uneĭ sfinte, încerca s'o încurajeze, să-o întărească.

Lucru curios, Violetta n'avea cea maĭ mică simpatie pentru contele de Plessis, d. Lemarchand o ştia, şi totuşĭ sub dulcea melodie a vorbelor luĭ fermecătoare, faţa'ĭ se însenina, ochiĭ-ĭ frumoşĭ deveneaŭ din noŭ limpezĭ, obişnuita expresiune energică renăştea, cum după furtună floarea îndoită se îndreaptă pe tulpină, reluîndu-şĭ viaţa şi culorile sub binefăcătoarea înrîurire a razelor soareluĭ.

(Va urma)

Biciclete de hîrtie. — La Springfield, în Anglia, s'a construit o uzină unde se transformă hîrtia comprimată în tuburĭ. Pusă în contact cu maĭ multe sărurĭ, hîrtia aceasta ia culoarea oțeluluĭ, confundîndu-se cu acesta.

Tuburile acestea sînt maĭ ușoare de cît cele de oțel și sînt foarte solide.

Așa dar, vom vedea în curînd biciclete de hîrtie.

D. N. Filipescu pus în libertate

— Vezĭ pag. IV —

Hora de la Plevna

I

Colo'n Plevna și'n redute
Stau păgânii mii și sute,
Stau la pândă tupilațĭ
Ca zăvozii cei turbațĭ.
Las'să șeadă mari și mici...
Trageți hora, măĭ voinicĭ!

II

Sus în tabăra turcească
Dat'a tusa măgărească.
Răpciugoșii crunt tușesc,
Cu ghiulele'n noi stropesc.
Las'să crăpe mici și mari...
Trageți hora, măĭ tunarĭ!

III

Jos în vale pe câmpie
Bașbuzucĭ de căsăpie
Și cerchezĭ mereŭ cumpliți
Rup cu dinții din răniți.
Las'să rupă... rupe-i-ași...
Trageți hora, călărașĭ!

IV

Ziua-noaptea glonții plouă,
Tot pământu'l ud de rouă.
Nu e rouă din senin,
Ci e sânge de creștin.
Las'să ploae ca din nori...
Trageți hora, roșiorĭ!

V

Iată măĭ... din parapete
Vine-o scroafă ca să fete
Opt godaci ș'un godăcel,
Toți cu râtul de oțel.
Las'să fete mii de mii...
Trageți hora, măĭ copiĭ!

VI

Ne-a veni și nou'odată
Zi de plată și răsplată,
Să'l aducem la aman
Pe gaziul de Osman.
Vie!... ura!... la Balcani...
Trageți hora, măĭ curcanĭ!

VII

Cât e negru, cât e soare
Moartea șade pânditoare
Și prin șanțuri și prin râpi
Și tot bate din aripi.
Las'să bată până mâni...
Trageți hora, măĭ romînĭ!

V. Alexandri.

CADEREA PLEVNEI

—Fragment din „Istoria luptelor Romînilor" de col. T. C. Văcărescu —

Triste știrĭ se aduceaŭ luĭ Osman pașa de la oștirea sa de peste Vid, respinsă, înconjurată, bătută de Romînĭ, și care perduse pînă acĭ, afară de rănițĭ și ucișĭ, peste 8,000 oamenĭ luațĭ prinșĭ în întăririle de la Opanez de la Krișin și pe șoseaua de la gura Plevneĭ. Comandantul otoman se convinse atuncĭ că ne maĭ putînd fi susținută, eșirea sa nu maĭ era cu putință, și se hotărî a se retrage înapoia Viduluĭ.

Puțin după 12 ore, Turciĭ încep această mișcare. Generalul Ganetzki îndreaptă asupra lor focul întregeĭ artileriĭ a diviziuneĭ a 3-a de granadierĭ, întărită de bateriile Alexandrescu și Grămăticescu din brigada Cantili, care, înaintînd către aripa dreaptă a vrăjmașuluĭ, îl lovesc în flanc, pe cînd bateriile romîne de pe muchia dominantă a Opanezuluĭ, pe malul drept al Viduluĭ, văzînd mișcarea înapoĭ a Turcilor, trag asupra gloatelor inamice carĭ se adună și se înghesuie spre podurĭ. Granadieriĭ ruseștĭ, brigada 1-a a diviziuneĭ a 5-a din armata imperială și brigada romînă Cantili încep a înainta asupra inamiculuĭ în retragere și 'l urmăresc cu salvele lor. Un noŭ incident nenorocit se ivește atuncĭ pentru armata otomană. Calul luĭ Osman pașa este omorît de o spărtură de obuz, și mușirul însușĭ este rănit de un glonț care 'ĭ străpunge piciorul stîng. Cînd văd căzînd pe poruncitorul care 'ĭ însuflețise pînă atuncĭ cu neînfrînta luĭ tărie, Turciĭ 'l cred ucis; știrea morțeĭ sale se răspîndește ca fulgerul, o desăvîrșită descuragiare se strecoară în rîndurile oștenilor săĭ, retragerea se preschimbă în neoprită dosire. Răsturnînd tunurile, chesoanele și tot ce le împedica calea, Turciĭ se prăvălesc asupra poduluĭ de piatră și asupra celuĭ improvizat dimineața, se îmbulzesc uniĭ peste alțiĭ, daŭ prin apă spre a'șĭ face drum maĭ curînd, și în acea neînfrînată învălmășală, în acea nespusă dezordine, obuzele ruseștĭ și romîneștĭ fac un cumplit seceriș. Oștirea aliată îĭ urmărește d'aproape și ajunge pînă la rîŭ, culegînd în urma fugarilor tunurĭ, lăzĭ pline cu munițiunĭ, arme mulțime. In această urmărire trupele noastre (brigana Cantili) prind 2 bateriĭ turceștĭ. *)

Osman pașa, rănit, fusese transportat într'o căsuță care se afla pe malul drept al Viduluĭ, sub muchia unuĭ deal de lîngă șoseaua Sofieĭ la capul poduluĭ de piatră. Coloanele romîne despre Plevna înaintaseră pe șosea, aproape de pod, și înconjuraseră gloatele turceștĭ carĭ, cum am văzut, ridicaseră steagul alb și lepădaseră armele. Un ofițer superior turcesc se prezentă înaintea coloneluluĭ Cerchez și 'ĭ spuse că Osman pașa cere a'ĭ vorbi. Colonelul romîn se duse fără întîrziere la locuința unde era capul oștireĭ turceștĭ, și aflîndu-l rănit, comandă îndată o companie de gardă din regimentul al 3-lea de linie. Colonelul Cerchez, însoțit de coloneliĭ Arion E., Berendeiŭ și de maĭ mulțĭ ofițerĭ din statul-major romîn, intră în acea mică și sărăcăcioasă colibă unde găsi pe mușirul șezînd pe o ladă golită de cartușe, cu piciorul rănit descălțat și întins, iar bătrînul doctor Hassib-bey sta îngenuchiat înaintea șefuluĭ săŭ și cerceta cu băgare de seamă rana asupra căreĭ aplica un pansament. Suferința morală, maĭ mult de cît durerea fizică, era întipărită pe fața luĭ Osman; în jurul săŭ maĭ mulțĭ pașĭ și înalțĭ ofițerĭ steteaŭ triștĭ și în tăcere. Colonelul Cerchez salută cu respect pe eroicul comandant al armateĭ otomane care 'ĭ zise, prin tîlmaciŭ, că, după ce a făcut tot ce datoria 'ĭ poruncia, dorește să știe condițiunile sub carĭ este primită predarea sa și a armateĭ sale. Colonelul Cerchez răspunse în limba franceză că n'are în această privință instrucțiunĭ, și că va trimite a lua ordinile capeteniei armateĭ de Vest. In acelașĭ timp porni un ofițer spre a raporta domnitoruluĭ celce e se petreceaŭ.

Pe cînd colonelul Cerchez se prezintase înaintea luĭ Osman pașa, trupele din al 6-lea sector de peste Vid, granadieriĭ ruseștĭ și batalioanele romîne, ajunseseră la pod unde Turciĭ ridicaseră asemenea steagul alb. Generalul rus Strukof se înfățișă înaintea luĭ Osman pașa, și 'ĭ declară că este trimis înainte de cître generalul Ganetzki, care comandă trupele din al 6-lea sector, spre a 'ĭ aduce la cunoștință că acel comandant, neavînd nicĭ un ordin din partea capuluĭ armateĭ de Vest, nu poate oferi mușiruluĭ de cît predarea fără nicĭ o condițiune. Peste puțin sosi și generalul Ganetzki, care confirmă cele spuse de generalul Strukof. Osman maĭ întîĭ tăcu; apoĭ cu glas întristat și liniștit zise mediculuĭ săŭ în turcește: «Zilele trec, dar nu se aseamănă; unele «fericite, altele nenorocite». Plecîndu-șĭ capul se cufundă cîte-va momente în cugetărĭ; apoĭ la observațiunea generaluluĭ Strukof că se face tîrziŭ, căpetenia turcească îșĭ descinse încet de la brîŭ sabia dăruită de sultanul, cu mîner împodobit cu pietre scumpe, o privi un minut cu înduioșare și o dete, fără a zice un cuvînt, generaluluĭ Ganetzki. Ochiĭ pașilor și ofițerilor turceștĭ dinprejur, scînteiaŭ de lacrimĭ, emoțiunea cuprinsese inimile ofițerilor romînĭ și rușĭ prezențĭ la această dureroasă scenă. Apoĭ Osman făcu un semn bătrînuluĭ Adil pașa, indicîndu-ĭ să se ducă să predea oștirea. Acesta salută cu respect punînd, după obiceiul musulman, mîna la inimă și la frunte, și eși spre a transmite ordinul șefuluĭ săŭ.

Domnitorul, care 'priveghiase de pe înălțimile Bucoveĭ asaltul trupelor romîne asupra Opanezuluĭ și îndreptase apoĭ marșul coloanelor noastre asupra spateluĭ oștireĭ turceștĭ, primise defileul a 7000 prinșĭ făcuțĭ în luptă de oștirea noastră. Venindu-ĭ raportul despre predarea luĭ Osman și a oștireĭ sale, porni o depeșă telegrafică împărațuluĭ Alexandru, care se afla pe platoul de asupra Radișoveĭ de unde urma bătalia, și îĭ anunță stralucitul rezultat. Apoĭ căpetenia armateĭ romîne pogorî de la Opanez pe șoseaua Plevneĭ spre Vid, unde, în trecere, era aclamat cu strigărĭ entuziaste și de nespusă bucurie a oștenilor săĭ.

Cîmpia care se întindea din marginea orașuluĭ pînă la podul Viduluĭ, înfățișa una din acele priveliștĭ carĭ nu se maĭ șterg din mintea celor ce le aŭ văzut. Cît coprindeaŭ ochiĭ nu se zarea de cît fesurĭ, turbane și cialmalele roșii, albe, verzi, de toate fețele, alsoldățilorși locuitorilor musulmani din Plevna, carĭ steteaŭ înțesațĭ în mijlocul miilor de căruțe înhămate cu boi, ori cu caĭ slabĭ și costelivĭ. In aceste căruțe eraŭ grămădite, unele peste altele, turcoaice cu iașmacurile trase pe obraz, copiĭ, bagage și unelte casnice. Pe fețele întristate ale acestor oamenĭ se citea suferința privațiunilor îngăduite: scînteie de ură la vederea creștinuluĭ învingător luceaŭ în ochiĭ unora, dar în genere fizionomiile oglindeaŭ *kismetul* islamit, supunerea la nenorocire și la soartă protivnică. Jur-împrejur astă mulțime care coprinde toată valea, este împresurată de trupele și de tunurile noastre, carĭ, pe măsură ce batalioanele otomane lapădă armele și 'șĭ reiaŭ rîndurile, se constituie în escorte și pornesc cu prinșiĭ turceștĭ spre întăririle noastre, unde 'ĭ închid sub pază. Apoĭ maĭ 'nainte, de amîndouĭ laturĭ ale șoseleĭ, staŭ în grămezĭ pe pămînt miĭ de puștĭ, cartușiere, săbiĭ iatagane și arme de tot felul depuse de Turcĭ.

Aci pe șosea se întîlni Domnitorul cu marele-duce Nicolae care venea spre Plevna, și ambele căpeteniĭ se îmbrățișară și se felicitară pentru marea izbîndă cîștigată de armatele aliate. Puțin după aceasta se apropia de șosea, îndreptîndu-se spre Plevna, trăsura în care se așezase mareșalul otoman rănit, avînd în față pe medicul săŭ. Trăsura, escortată de un peloton din al 3-lea regiment de călărașĭ înainte, de un alt peloton din ulanĭ rușĭ de Bug înapoĭ, și însoțită de pașĭ, de oficerĭ turcĭ călărĭ saŭ pe jos, se opri înaintea înalților comandanțĭ. Osman se ridică, sprijinindu-se de coșul trăsureĭ, și salută. Domnitorul și marele-duce întinseră mîna valorosuluĭ comandant, felicitîndu-'l pentru frumoasa luĭ apărare. Osman se înclină mulțumind prin cîte-va cuvinte întrerupte de emoțiunea de care era coprins, și se așeză iarășĭ în trăsura în care porni spre oraș, unde comandantul turcesc fu locuit într'o casă spațioasă, dîndui-se o companie de trupe omîneștĭ ca gardă de onoare.

Impreună cu căpetenia oștireĭ otomane, se predară armateĭ aliate 10 pașale: mușirul Osman pașa; ferikul Adil pașa; livalele Tahir pașa, șef de stat-major general; Tefik pașa, comandantul geniuluĭ; Ahmet pașa, comandantul artilerieĭ; Atif pașa; Sadik pașa; Toir-Omer pașa; Husein-Tasi pașa și Edhem pașa. Apoĭ 130 de oficerĭ superiorĭ, 2,000 oficerĭ subalternĭ, 40,000 oamenĭ de infanterie și artilerie 1,200 călărețĭ și 77 tunurĭ. Drapele afară de unul cucerit de Romînĭ în reduta Opanezuluĭ, și de altul luat de granadieriĭ rușĭ în lupta peste Vid, nu se găsiră, dovadă că oștirea turcească le desființase pentru a nu cădea aceste odoare ostășeștĭ în mîna vrăjmașuluĭ. Turciĭ perduseră în bătălia de la $\frac{28 \text{ noembre}}{10 \text{ decembre}}$ maĭ bine de 6.000 oamenĭ ucișĭ și rănițĭ. Dar și pierderile noastre fuseseră simțitoare, maĭ ales acelea ale grenadierilor ruseștĭ în iuțita năvălire a luĭ Osman; eĭ avură ca la 1,800 oamenĭ morțĭ și rănițĭ. Perderile Romînilor eraŭ maĭ puțin însemnate.

Spada luĭ Osman fu prezintată de comandanțiĭ armatelor aliate Impăratuluĭ Alexandru II, ca înaltă satisfacțiune pentru Suveranul care statuse pînă în sfîrșit înaintea Plevneĭ, împărtășind greutățile oștirilor, dovedind stăruință și răbdare chiar în momente în carĭ descuragiarea începuse a se străcura în inimele statuluĭ-major rusesc.

A doua zi $\frac{29 \text{ Noembrie}}{11 \text{ decembrie}}$ Tarul Rusieĭ, Domnul Romînilor și marele-duce Nicolae, însoțițĭ de un numeros stat-major rusesc și romînesc, intrară în triumf în Plevna, aclamațĭ ca liberatorĭ de întreaga populațiune creștină. Aci se prezintă înaintea Impăratuluĭ și căpeteniilor oștirilor aliate, mareșalul otoman, sprijinindu-se, din cauza raneĭ sale, pe medicul luĭ și pe dragomanul cuartieruluĭ general rusesc. Suveranul Rusieĭ lăudă vitejia cu care se luptase comandantul turcesc, și în semn de stima pentru dînsul, îĭ înapoiă spada. Cînd eși Osman de la audiența Impăratuluĭ, o mulțime de oficerĭ romînĭ și rușĭ adunațĭ în fața cuartieruluĭ imperial, se descoperi cu respect înaintea șefuluĭ otoman, și'l aclamă strigînd în limba franceză; «Trăiască valorosul Osman pașa!» Mareșalul, care se oprise aci spre a se odihni un moment pe un scaun, de osteneala ce'ĭ pricinuia proaspăta rană, adînc mișcat de aceste semne de considerațiune din partea protivnicilor, răspunse tot în limba franceză: «Mulțumesc domnilor oficerĭ «rușĭ și romînĭ, 'șĭ'mĭ pare bine văzînd «că aprobă, ca oștenĭ, că 'mĭ-am făcut datoria mea de oștean.»

*) Raportul nº 2.387 din 29 Noembrie (11 Decembrie) 1887 al generaluluĭ Racoviță către generalul Cernat.

Soldații romînĭ în tranșie

Una din glumele pe carĭ le făceaŭ dorobanțiĭ carĭ se aflaŭ la avant-posturĭ era ca să pună într'un vîrf de pușcă o căciulă și o manta și să o ridice afară din șanț. Imediat salve de împușcăturĭ răspundeaŭ acesteĭ glume, iar Romîniĭ făceaŭ haz de păcăleala Turcilor.

Telegrame

— (Serviciul „Agențieĭ romîne") —

Discursul minister. englez

Bristol, 29 Noembrie. — Sir M. Hicks Blach a pronunțat un discurs aseară în care vorbind de afacerile din Egipt, a zis: când o să vie momentul se va executa și mersul asupra luĭ Karthum. Guvernul nu va ezita să ceară parlamentuluĭ de a veni în ajutor Egiptuluĭ. Guvernul englez trebue să fie gata să apere drepturile sale în străinătate, chiar dacă vre-o dată ar trebui să rischeze un rezbel, dacă e sigur că aceste drepturĭ există și dacă are încrederea că este susținut de sprijinul și credința poporuluĭ.

TEATRU-MUZICA

Opéra

Aseară s'a dat la Operă *Norma*. Aŭ cîntat d-nele Medianu, Vlădaia și Placca, și d-niĭ Băjenaru, Bărcănescu și Tamanti.

Ce vroițĭ să spun? Cine îĭ pune pe ceĭ de la direcție să dea în spinarea cîntăreților noștri ast-fel de opere obositoare și carĭ cer experiența multă?

Artiștiĭ aŭ făcut tot ce aŭ putut și nu e vina lor dacă n'aŭ reușit să iasă bine.

De alt-fel, eĭ șĭ'aŭ făcut datoria și aŭ spus direcțieĭ că încă nu se simt stăpînĭ pe rolurĭ. In special d-na Medianu, care incontestabil e o foarte bună achiziție pentru operă, a declarat că n'a făcut destule repetițiĭ și cu toate astea direcția a impus să se cînte opera aseară.

Foarte răŭ. Lumea primise bine trupa lirică, dar dacă se începe ast-fel, o să rămîe sala goală și la operă.

Nu vă întindețĭ maĭ mult de cît vă e plapoma. Nu vă încercațĭ sa dațĭ opere prea grele, că nu merge.

Cu procedura asta ucidețĭ niște artiștĭ carĭ în opere potrivite, cu mijloacele lor, ar avea succese frumoase.

Dacă direcția nu vrea să înțeleagă, atît maĭ răŭ.

*

D. Tamanti debutantul de aseară are voce simpatică, deși nu mare, și cîntă cu oare-care îndemînare.

De alt-fel e un artist, deja cunoscut, căcĭ publicul l'a aplaudat astă vară la *Casino*.

*

Reprezentația de aseara de la Teatrul Național s'a dat în beneficiul primeĭ noastre artiste, d-na Ar. Romanescu.

S'a jucat pentru prima oară o nouă piesă a d-luĭ Ion Nenițescu. Piesa poartă titlul *O singură iubire*.

Piesa d-luĭ Nenițescu tratează un subiect foarte mult întrebuințat și autorul n'a reușit să-l prezinte cu îndemanare în *O singură iubire*. Ca și în *„Radu de la Afumațĭ"* sînt multe slăbiciunĭ în technica. Limba bună însă și unele scene reușite.

Actoriĭ șĭ-aŭ facut bine datoria.

Moșu.

Planul strategic al Plevneĭ

Luat din cartea *Războiul Oriental* de dr. Popp și Alexe.

Crime, Delicte, Accidente

Din Țară.

Din Brăila ni se telegrafiază că fata Ana Simon, cîntăreață într'un café chantant d'acolo, s'a otrăvit cu o soluțiune de acid fenic. Cauza care a determinat-o la săvîrșirea acestuĭ act ar fi răul tratament din partea concubinuluĭ săŭ Iosef Circoner.

Parchetul a fost sesizat.

La bariera urbeĭ Urlațĭ, județul Prahova, poliția a găsit mort pe bătrînul Gotne Cricov, care, plecînd din comuna sa la spitalul din Urlațĭ, a murit pe drum.

Individul D. Neagșu Bejleagă din comuna Buta județul Pravova, luîndu-se la ceartă cu maĭ mulțĭ indivizĭ într'o cîrciŭmă și nereușind a'l bate, a tras cu pușca într'unul din adversarĭ, rănindu'l de moarte.

Parchetul din Ploeștĭ anchetează faptul.

INFORMATIUNI

Atragem atențiunea cititorilor asupra discursuluĭ de ierĭ al d-luĭ deputat V. Gh. Morțun, în chestia nenorocituluĭ duel Lahovary — Filipescu, discurs pe care îl publicăm la darea de seamă a Camereĭ, „în extenso" după notele stenografice.

Noua școală de copiĭ de trupă, înființată la monăstirea Dealuluĭ de lîngă Tîrgoviște, a început cursurile.

Sînt 200 elevĭ înscrișĭ în școală. Director a fost numit d. căpitan Constantinescu, din regimentul 21 infanterie.

Consiliul comunal al Capitaleĭ va discuta, în sesiunea extraordinară în care va fi convocat săptămâna aceasta, asupra gestiuneĭ financiare pe anul 1898.

Astăzĭ consiliul central de administrație al societățeĭ funcționarilor publicĭ va ține ședință.

Intre alte chestiunĭ va discuta și ridicarea uneĭ statuĭ decedatuluĭ Demitrie Ghica, fost președinte de onoare al societățeĭ.

Ministerul de instrucțiune a dat o circulară tuturor directorilor de școlĭ, invitându'ĭ să înștiințeze pe părințiĭ elevilor că școalele vor fi deschise la 8 Decembrie.

Direcția căilor ferate aduce la cunoștință că cu începere de Lunĭ, 6 Decembrie, circulația trenuluĭ pentru călătorĭ și mărfurĭ pe linia Piteștĭ-Curtea de Argeș se va face în chipul următor:

Plecarea din Piteștĭ 9.30 dimineața, sosirea la Curtea de Argeș la 11.40 dimineața. Plecarea din Curtea de Argeș la 2.10 p. m., sosirea la Piteștĭ la 4.10 p. m.

Inspectoriĭ generalĭ aĭ armateĭ se vor întruni Lunĭ, 1 Decembrie, la ministerul de războĭ pentru a întocmi noile tablourĭ de înaintărĭ ce se vor face în armată pe ziua de 1 Ianuarie.

Membriĭ Ligeĭ din Bucureștĭ sânt convocațĭ pentru astăzĭ în adunare generală.

Adunarea se ține în localul Ligeĭ, din strada Nouă No. 3

Săptămâna aceasta d. Ferichide va supune votăreĭ corpurilor legiuitoare proectul de reformă a legeĭ județene.

Atragem atenția asupra rubriceĭ din pag. 5 intitulată CARȚI-PREMII.

Proectul de lege pentru convențiunea comercială cu Turcia a trecut erĭ prin toate secțiunile.

Consiliul județuluĭ Vîlcea va fi convocat în sesiune extraordinară în cursul luneĭ Decembrie.

O telegramă particulară a ziaruluĭ *N. Fr. Presse* expediată din Bucureștĭ, spune că D. Fonton, ministrul Rusieĭ, în numele corpuluĭ diplomatic, s'a prezentat la d. Dim. Sturdza, președintele consiliuluĭ, notificîndu-ĭ că, în urma neglignețeĭ polițieĭ, maĭ mulțĭ supușĭ străinĭ aŭ suferit devastărĭ cu ocazia escesélor, și decĭ cere despăgubirĭ pentru daunele suferite.

Va să zică notă diplomatică s'a înmînat guvernuluĭ nostru, despăgubirĭ s'aŭ cerut... și ziarele oficioase caută să ascunză adevărul tăgăduind toate aceste rușinĭ pe carĭ cîrmuitoriĭ le-aŭ îngrămădit peste capul nostru.

O demonstrație militară contra palatuluĭ

Nu se știe din care cauză *ofițeriĭ de rezervă n'aŭ fost invitațĭ a lua parte nicĭ la parada militară de erĭ, nicĭ la banchetul de aseară ce s'a dat la palat*, pentru aniversarea căderei Plevneĭ.

Ofițeriĭ de rezervă, veteranĭ, carĭ aŭ luat parte în campanie și cărora, natural, li se datorește în special atențiune la o ast-fel de serbare, *văzînd această desconsiderare, s'aŭ întrunit tot aseară între eĭ la un banchet dat la Clubul ofițerilor de rezervă.*

Aŭ luat parte generaliĭ Manu, Angelescu, Dunca, Hert, Calinescu, Algiu precum și un mare număr de ofițerĭ superiorĭ și inferiorĭ din rezervă, carĭ aŭ fost în campanie.

*

La șampanie, generalul Călinescu, președintele clubuluĭ a închinat în sănătatea regeluĭ, iar colonel Obedeanu pentru majestatea sa regina și familia. Aŭ maĭ vorbit generaliĭ Angelescu și Manu, iar seria toasturilor a încheiat-o locotenentul Teodorescu în amintirea vitejilor ce aŭ murit pe cîmpiile Bulgarieĭ.

Banchetul, a fost foarte animat și nu s'a terminat de cît la ora 1 în sunetele muziceĭ regimentuluĭ de roșiorĭ. Era o veselie de nedescris ce se desemnă pe figurile îmbătrînite ale acelora carĭ s'aŭ luptat în timpul războiuluĭ, și acum 20 de anĭ îșĭ reaminteaŭ unul altuĭa episoade din războĭ.

*

Inițiativa luată de ofițeriĭ de rezervă le face onoare și arată o dată maĭ mult cît de puțin se ține seamă la noĭ, și cum se nesocotesc pînă și drepturile ce aŭ aceștĭ bravĭ apărătorĭ aĭ patrieĭ, la recunoștința și considerațiunea ce o merită prin faptele lor.

O nouă speță de escroc

Un escroc îndrăzneț profitînd de dezordinile de Duminecă și de panica ce domnește printre comercianțiĭ evreĭ din Capitală, a adresat alaltă-ierĭ o scrisoare proprietaruluĭ magazinuluĭ «La Lanț» din strada Lipscanĭ No. 5, cerîndu-ĭ banĭ și amenințîndu-l cu devastarea și chiar cu moartea, la caz dacă ar refuza să plătească. Iată textul acesteĭ scrisorĭ:

«Fiind-că țĭ-aĭ permis ca să țiĭ prăvălia deschisă în zilele cînd toțĭ ceĭ-l'alțĭ negustorĭ evreĭ aŭ stat cu prăvăliile închise, de teama devastărilor, te încunoștiințăm că aĭ să plătești 200 leĭ pe carĭ să-ĭ țiĭ gata cînd vom trimite un om al nostru să-'ĭ ridice.

«Iți punem însă în vedere să nu încercĭ a înștiința poliția, căcĭ altfel nu maĭ vezĭ lumina zileĭ și noĭ nu ne temem».

Această scrisoare amenințătoare era iscălită: *Comitetul.*

*

Negustorul crezu la început că scrisoarea este o simplă glumă și nu făcu mare caz, dar ierĭ seara s'a prezentat la el un individ care 'ĭ-a înmînat o a doua scrisoare de amenințare, iarășĭ iscalită «Comitetul».

De astă-dată comerciantul aviză poliția care arestă pe aducătorul scrisoareĭ.

Din cercetările făcute, s'a constatat însă că acest individ n'a fost de cît un instrument orb al unuĭ escroc, care i-a promis un leŭ dacă va remite scrisoarea în chestiune. Totuși, poliția l'a menținut în arest și a început investigațiunile pentru a descoperi pe escroc.

X.

Sinuciderea din Str. Berzeĭ

In strada Berzeĭ No. 147 locuește d. Nae Dumitrescu, împreună cu soția și patru copiĭ.

Fiica sa cea maĭ mare, anume Smaranda, era foarte frumoasă și mult iubită de părințiĭ săĭ.

In timpul din urmă tînăra fată făcu cunoștință cu un sergent-major din artilerie, care îĭ făgădui că o va lua în căsătorie.

Sergentul-major însă, n'avea nicĭ de cum gîndul să se însoare.

Toate vorbele luĭ de dragoste pe carĭ le adresa feteĭ, eraŭ pentru interes, căcĭ fata lua banĭ de la tatăl eĭ șĭ'ĭ dedea luĭ.

*

Prin Iulie anul trecut, sergentul se prezintă la concurs pentru a intra în școala de la Bistrița.

Reușind, în Octombrie se prezintă la școală.

Cîte-va zile la început ceĭ doĭ tinerĭ aveaŭ regulat corespondență.

De la un timp însă, sergentul nu maĭ scrise nimic.

Fata care iubea la nebunie pe sergent îĭ scrise maĭ multe scrisorĭ pe rînd și, văzînd că nu îĭ răspunde, se hotărăște a se sinucide, de oare ce, zicea fata, a trăi fără el, este un adevărat chin.

*

Acum cîte-va zile Smaranda cumpără maĭ multe cutiĭ cu chibriturĭ și voi să se sinucidă, dar fu surprinsă de părințiĭ săĭ.

Gîndul de a se sinucide nu o părăsi însă.

Erĭ, pe cînd părințiĭ săĭ nu se aflaŭ acasă, cumpără șapte cutiĭ cu chibriturĭ, se duse într'o cameră pe care o încue pe din năuntru, apoĭ dizolvă acele cutiĭ cu chibriturĭ în apă și băŭ.

După cîte-va minute însă, durerea grozavă o coprinsese, dar încercă să se abțină de a țipa, pe ca nu deștepta luarea aminte a părinților săĭ.

I-a fost însă imposibil, căcĭ durerile eraŭ așa de marĭ că o făcură să se vaete. Un frate al săŭ maĭ mic, auzind în camera vecină gemete, se duse să vad

ce este. Sforţind uşa şi zărind pe sora-sa întinsă pe scîndurĭ şi gemînd, băiatul începu să ţipe. Alergînd şi cel-l'alţĭ aĭ caseĭ în camera nenorociteĭ fete, se dădu imediatode ştire comisaruluĭ secţieĭ 28, care ordonă ca pacienta să fie trimeasă la spitalul Filantropia.

Doctoriĭ aŭ mare speranţă că o vor scăpa.

Răspunsul Senatuluĭ la mesagiŭ

Iată textul proectuluĭ de răspuns la mesagiul tronuluĭ, care va veni Mercurĭ în dezbaterea Senatuluĭ:

Sire,

Ingrijirea, care a coprins inima Maiestăţeĭ Voastre în timpul greleĭ boale a Principeluĭ Moştenitor, a fost adînc resimţită de Naţiunea întreagă, fiind-că ea se vedea, nu numaĭ crud lovită în simţimintele eĭ de iubire către Augusta Persoană a Maiestăţeĭ Voastre şi a Principeluĭ Moştenitor, dar se simţea tot de odată ameninţată în speranţele şi viitorul eĭ, în continuarea normală a opereĭ de întemeiere şi dezvoltare a Statuluĭ, întreprinsă cu atîta statornicie de Maiestatea Voastră.

Naţiunea romînă ştie azĭ, Sire, că pe întemeierea şi întărirea Dinastieĭ se reazămă însăşĭ ţara şi securitatea Patrieĭ; şi de aceea bucuriile şi întristările Voastre şi ale Familieĭ Regale vor fi pururea bucuriile şi întristările eĭ.

Cele d'întîiŭ, dar, cuvinte ale Senatuluĭ vor fi cuvinte de mulţumire către Cel-A-Tot Puternic, că a înlăturat de la noĭ durerea grelelor încercărĭ. Şi, fericit de a şti că deplina însănătoşire a Principeluĭ Moştenitor este de acum asigurată, Senatul îşĭ împlineşte o scumpă datorie astăzĭ, trimiţîndu'Ĭ în depărtare salutările luĭ respectuoase şi expresiunea sinceră a iubireĭ şi devotamentuluĭ luĭ.

Sire,

Ţara a auzit cu o vie satisfacţie că relaţiile noastre cu toate Puterile sunt din cele maĭ cordiale.

Această fericită situaţie a relaţiilor noastre exterioare se datoreşte politiceĭ prudente şi prevăzătoare, urmate cu stăruinţă de toate Guvernele Maiestăţeĭ Voastre. Această politică este în perfect acord cu silinţele constante ce 'şĭ daŭ Marile Puterĭ de a înlătura conflictele şi de a asigura lumeĭ bine-facerile uneĭ păcĭ durabile.

Senatul nu poate de cît să exprime, şi cu această ocazie, dorinţa ca Guvernul Maiestăţeĭ Voastre să persevereze pe această cale.

Senatul împărtăşeşte mulţumirea Maiestăţeĭ Voastre pentru primirea stralucită ce Vi s'a făcut în Capitala Ungarieĭ de Augustul Vostru Amic Impăratul şi Rege Francisc Iosef. Nu maĭ puţin rămîne simţitor la delicata atenţie a Ţaruluĭ tutulor Rusiilor de a Vă fi felicitat printr'un Trămis extraordinar în a doua Capitală a Ţăreĭ.

Am constatat asemenea cu bucurie că raporturile de bună vecinătate cu Bulgaria s'aŭ manifestat prin vizita ce Principele Ferdinand a făcut Maiestăţeĭ Voastre în anul acesta.

Sire,

Tractatul de comerciŭ, încheiat de Guvernul Maiestăţeĭ Voastre cu Imperiul Otoman, menit a dezvolta raporturile economice ale Ţăreĭ cu Turcia, va face obiectul primelor noastre lucrărĭ.

Vom lua asemenea în de aproape cercetare proiectele ce Guvernul Maiestăţeĭ Voastre va supune deliberăreĭ Corpurilor legiuitoare, spre a se aduce cuvenita îmbunătăţire diferitelor ramurĭ ale administraţieĭ publice.

Increderea reciprocă dintre Guvern şi Senat este o chezăşie că sesiunea actuală va fi spornică în lucrărĭ folositoare bineluĭ obştesc.

Să trăiţĭ, Sire, anĭ mulţĭ fericiţĭ.

Trăiască Maiestatea Sa prea graţioasa noastră Regină.

Trăiască Dinastia.

Raportor, *M. E. Skina*

Uciderea în duel a luĭ G Em. Lahovary

Am arătat erĭ modul cum a fost ucis în duel d. G. Em. Lahovary. Iată acum alte amănunte cu privire la duelul Filipescu-Lahovary.

Intre d. Nicu Filipescu şi G. Em. Lahovary exista o animozitate încă de astă-vară, cînd d. Filipescu voia să propue în clubul conservator excluderea d-luĭ Lahovary din acest club.

D. Lahovary s'a retras atuncĭ din partidul conservator şi ambiĭ se înţepaŭ regulat prin ziarele pe carĭ le dirijaŭ.

*

Cînd a apărut în «Indépendance Roumaine» articolul pe care cetitoriĭ îl găsesc tradus maĭ sus şi prin care Lahovary blama politica d-luĭ Filipescu, acesta se înfurie grav şi declară maĭ multor prietenĭ că numaĭ un duel serios va putea pune căpăt campanieĭ ziaruluĭ francez.

A doua zi d. Filipescu a şi trimis martoriĭ săĭ d-luĭ Lahovary.

D. Lahovary se simţi foarte afectat de această provocaţiune şi întîlnind Vinerĭ seara pe d. deputat Ciocazan, i-a spus: «Nu înţeleg pe Filipescu, că nu l'am ofensat de loc, cĭ am făcut pură polemică politică şi dînsul mă provoacă la duel. Sper însă că lucrurile se vor aranja.

In adevăr, martoriĭ d-luĭ Lahovary, d-niĭ Drossu şi Văcărescu, căutaŭ să împace lucrurile; cum însă d. Victor Ionescu, unul din martoriĭ d-luĭ Filipescu, s'a opus cu energie, d. Văcărescu s'a retras şi în locul d-sale fu numit d. C. Izvoranu.

Se conveni dar pentru eşirea pe teren. Sala de arme fu fixată ca loc de întîlnire şi erĭ, pe la orele 11 a. m. începu duelul. La prima repriză d. Filipescu împinse pe Lahovary pînă la perete, cînd combatanţiĭ fură opriţĭ şi d. Victor Ionescu examină armele, dacă nu cumva s'aŭ tocit la vîrf. Inainte de a doua repriză, d. Izvoranu, martorul luĭ Lahovary, propuse ca duelul să fie amânat din cauza inegalităţeĭ de forţe şi să se numească un supra-arbitru... D. Victor Ionescu s'a opus însă, cerînd continuarea lupteĭ. Lahovary fiind de aceeaşĭ părere, lupta reîncepu. D. Filipescu încercă în două rîndurĭ să dea loviturĭ de manşetă, Lahovary însă pară o lovitură printr'o mişcare largă, cînd d. Filipescu lovi pe Lahovary sub coastă cu atîta putere, că spada străbătu pînă la şira spinăreĭ, unde se opri şi se îndoi.

*

După cum am arătat deja erĭ, valetul d-luĭ Lahovary declară că a auzit pe Lahovary esclamînd cuvintele: «Ils m'ont assasiné» (m'aŭ asasinat). D. dr. Toma Ionescu declară că Lahovary, căzînd în agonie, a spus: *Mère,... femme,.. je meurs.... Filipescu.... pardon* (mamă... femee... mor... Filipescu... iertare...) şi muri.

Parchetul fu avizat imediat şi toţĭ procuroriĭ cît şi un mare număr de oamenĭ politicĭ, sosiră la faţa loculuĭ. D. Filipescu plecă imediat şi se duse la restaurantul Continental, unde se sfătui cu d. Tache Ionescu asupra moduluĭ de compariţiune înnaintea judeluĭ de instrucţie.

*

Corpul luĭ Lahovary a fost imediat transportat la morgă, unde d. d-r. Minovicĭ făcu primele cercetărĭ şi conchise că Lahovary a murit prin străpungerea toraceluĭ, producîndu-se astfel o hemoragie internă.

Lahovary fu dezbrăcat pînă la piele şi întins pe masa de disecţie. După cum arătat şi erĭ, cadavrul fu acoperit cu un cearceaf, faţa'ĭ era lividă, gura întredeschisă, pe coasta stîngă se vedea rana produsă de sabie — un punct vînăt, abia vizibil. Capul era plecat pe partea dreaptă.

După cîte-va minute, sala de la morgă se umplu de lumea ce venea mereŭ în trăsurĭ să vadă cadavrul nenorocituluĭ Lahovary. D. Economu, şeful conservatorilor din Craiova, se apropie de cadavru şi cu lacrimile în ochĭ exclamă: «Ce nenorocire!»

Pe la ora 2. p. m. familia Lahovary interveni pe lîngă ministrul de justiţie ca corpul luĭ Lahovary să fie transportat acasă, unde să i se facă autopsia. Ministrul încuviinţînd această cerere, cadavrul fu ridicat pe la orele 3 şi jumătate şi, în mijlocul uneĭ asistenţe foarte numeroase, transportat într'un dric cu doĭ caĭ la domiciliul defunctuluĭ, calea Griviţeĭ.

Cortegiul, compus din tot personalul ziaruluĭ «Indépendance Roumaine» şi din foarte multe persoane aparţinînd aristocraţieĭ romîne, a parcurs cheiul Dîmboviţeĭ, strada Carol, Calea Victorieĭ şi Calea Griviţeĭ. Inaintea caruluĭ funebru mergeaŭ patru preoţĭ de la biserica Albă.

Ajuns la domiciliul defunctuluĭ, cosciugul a fost depus în salonul cel mare al caseĭ.

*

In acest interval d. Nicolae Filipescu, toţĭ patru martoriĭ şi medicĭ, d-niĭ Toma Ionescu şi Romalo fură citaţĭ la parchet.

Pe la ora 4 d. Filipescu soseşte singur la palatul de justiţie. In sala cea mare este întîmpinat de d. Gh. Panu şi alţĭ cîţĭ-va prietenĭ. D. Filipescu îĭ salută surîzînd şi se duce imediat în cabinetul primuluĭ procuror, unde se aflaŭ deja ceĭ 4 martorĭ.

D. prim procuror ia singur primul interogator. Pe un scaun lîngă masa procuroruluĭ se află hainele defunctuluĭ cît şi cele patru spade. Obiectele găsite asupra luĭ Lahovary sînt: vestmintele de dedesubt, un pantalon vărgat, o vestă şi jachetă neagră, pălărie, ghete, baston, mînuşĭ, palton negru, un ceasornic de aur, două inele, din carĭ unul de căsătorie, un lanţ de aur la extremitatea căruia atîrna o icoană mică, pe care defunctul o purta vecînic la gît, şi două scrisorĭ adresate socruluĭ şi mameĭ sale.

*

Interogatorul d-luĭ Filipescu şi al martorilor durează cîte-va ore, în care timp procurorul constată maĭ multe contrazicerĭ între declaraţiile martorilor. Astfel martoriĭ d-luĭ Lahovary, şi în special d. Izvoranu, susţin că d-lor aŭ cerut încetarea lupteĭ, pe cînd martoriĭ d-luĭ Filipescu susţin contrariul. Primul procuror hotărî dar trimiterea afacereĭ înaintea judecătoruluĭ de instrucţie.

*

In acest interval procurorul general fu chemat la ministerul de justiţie, unde primi instrucţiunĭ cu privire la conducerea afacereĭ.

Se spune că procurorul general ar fi însărcinat la început pe d. judecător de instrucţie Vasiliu cu instruirea aceşteĭ afacerĭ, dar că acesta s'a scuzat sub motivul că, de oare-ce între d-sa şi d. Nicu Filipescu ar fi existînd unele animozităţĭ, s'ar simţi jenat în instruirea afacereĭ. Atuncĭ procurorul general însărcină pe d. judecător de instrucţie Săvescu, recomandîndu'ĭ depunerea d-luĭ Filipescu şi a martorilor. D. Săvescu refuză însă însărcinarea sub motiv că nu găseşte nevoe ca delicuenţiĭ să fie depuşĭ. Procurorul general reveni dar din noŭ la d. judecător de instrucţie Vasiliu, care primi să instruiască afacerea.

*

Pe la orele 6 seara d-niĭ Filipescu, Victor Ionescu, A. Săulescu, Drossu şi C. Izvoranu fură conduşĭ în cabinetul d-luĭ Vasiliu. Ştirea că instrucţia afacereĭ a fost încredinţată d-luĭ Vasiliu a produs o impresie zdrobitoare asupra prietenilor d-luĭ Filipescu şi imediat se răspîndi ştirea că atît d. Filipescu cît şi ceĭ 4 martorĭ vor fi depuşĭ la Văcăreştĭ.

Inainte de a începe interogatoriul, d. Vasiliu ordonă ca 5 jandarmĭ pedeştri să stea cu baioneta scoasă la spatele celor citaţĭ. Interogatoriul începu. D. Filipescu fu ascultat cel d'întîĭ.

După cît s'a putut afla, d. Vasiliu a căutat să afle din interogatoriŭ dacă d. Filipescu a maĭ avut şi alte duelurĭ, dacă a maĭ comis alte delicte şi în fine întru cît temperamentul d-sale a contribuit la comiterea delictuluĭ de faţă.

In tot timpul interogatoruluĭ, de cîte-va ore, d. Filipescu, care stătea în picioare, a păstrat o atitudine foarte calmă şi a dat răspunsurĭ evazive.

Interogatoriul martorilor a fost foarte scurt şi după o confruntare a acestora cu d. Nicolae Filipescu, judecătorul de instrucţie a hotărît **darea în judecată a d-lor Nicolae Filipescu, Drossu, C. Izvoranu, Victor Ionescu şi Al. Săulescu, şi punerea lor în libertate pînă la judecarea procesuluĭ.**

Pe la orele 9 şi jum. seara d. Filipescu şi ceĭ patru martorĭ fură puşĭ în libertate.

X. X. X.

Agitaţia studenţilor

Intrunirea de aseară

Studenţiĭ universitarĭ carĭ agită chestia evree aŭ fost convocaţĭ aseară, la orele 9, în sala asociaţiuneĭ generale a studenţilor, ca să discute din noŭ chestiunea dacă trebue saŭ nu dusă înainte campania antisemită şi să se redacteze scrisoarea ce studenţiĭ o vor adresa d-luĭ Al. Marghiloman faţă de cuvintele ce d-sa a pronunţat în parlament. Cel d'întîĭ care a luat cuvîntul a fost d. D. Danieleanu, preşedintele comitetuluĭ asociaţiuneĭ.

D-sa a spus că nu comitetuluĭ naţional îĭ incumbă datoria de a conduce agitaţiunea antisemită, ci comitetuluĭ asociaţiuneĭ generale.

Or, noĭ, comitetul general al asociaţiuneĭ, ne-am dat cuvîntul, opinînd a suspenda pentru un moment agitaţiunea în chestia evreiască, maĭ cu seamă că am promis rectoruluĭ că nu vom maĭ continua cu agitaţiunile.

Articolul luĭ Lahovary

Dăm aci în traducere textuală întreg articolul din *L'Indépendance Roumaine*, care a dat loc tragicului duel Filipescu-Lahovary.

Articolul purta semnătura G. E. L. (Georges Emile Lahovary.)

Două politicĭ

Regretabilele evenimente din zilele din urmă aŭ pus din noŭ în relief imoralitatea procedeurilor noastre de opoziţie.

S'a putut observa că încă de la început *Epoca* a văzut cu ochĭ bunĭ agitaţiile studenţilor în afacerea rezerviştilor evreĭ.

După ultimul scandal din sala Dacia numitul ziar s'a grăbit să aprobe fără rezervă lecţia pe care studenţiĭ aŭ dat-o evreilor, — şi de alt-fel nu trebuie uitat că printre aceştĭ studenţĭ se află şi oare-carĭ redactorĭ «literarĭ» aĭ *Epoceĭ*.

Cu ce scop a încurajat organul conservator acte de dezordine şi a îndemnat la altele noŭĭ?

Uniĭ susţineaŭ că directorul-proprietar al acestuĭ ziar, însufleţit fiind de o ură oarbă împotriva evreilor, era atras în mod firesc spre o mişcare antisemită, uitînd toate principiile, pentru a nu asculta de cît de sugestiile aversiuneĭ sale.

După o altă versiune însă, directorul *Epoceĭ*, preocupat înainte de toate a crea încurcăturĭ guvernuluĭ, a împins pe agenţiĭ săĭ la dezordinĭ, pentru a'şĭ croi o nouă armă împotriva cabinetuluĭ şi a putea cere retragerea sa, în numele principiuluĭ ordineĭ violate.

Astă-zĭ se ştie care e versiunea adevărată. Atitudinea *Epoceĭ* confirmă cu totul esplicaţia a doua, care nu e de sigur cea maĭ onorabilă pentru acest ziar.

In primul moment, o notă directorială blama şi justifica în acelaş timp escesele de Duminecă întocmaĭ ca *Voinţa Naţională*. Era tranziţia; trebuia preparată schimbarea de atitudine, care nu avea să întîrzie. A doua zi, în adevăr, *Epoca* publică un articol cerînd în termenĭ impetuoşĭ retragerea guvernuluĭ care a dezonorat Capitala şi turburarea în biserică şi aduceaŭ o lovitură credinţeĭ noastre, discreditînd pe cel maĭ înalt reprezentant al religieĭ noastre. Indignarea noastră însă, nu ne-a făcut să uităm scopul urmărit, anume acela de a restabili ordinea, a reabilita o victimă, şi soluţiunea pe care am preconizat'o, a avut fericirea de a întruni într'un acelaş gînd de împăciuire, cele două partide politice marĭ ale noastre.

Astă-zĭ, în afacerea dezordinilor de Duminica trecută suntem preocupaţĭ maĭ ales de principiul legalităţeĭ.

Ne dăm seamă foarte bine de necesitatea în care ne aflăm de a ne apăra contra pericoluluĭ evreesc. In această privinţă avem o opinie a noastră, pe care o vom expune cînd trebuinţa va fi.

Nu prin stradă însă se rezolvă o chestie atît de gravă şi nicĭ unuĭ om politic, nicĭ unuĭ om de ordine, nu-ĭ e permis de a încuraja saŭ aproba escesele plebeĭ, chiar atuncĭ cînd sînt îndreptate contra evreilor.

Aceasta e deosebirea dintre *L'Indépendance* şi *Epoca*. Noĭ nu înţelegem a sacrifica un principiŭ conservator, numaĭ şi numaĭ pentru a lovi în guvernul liberal; şi maĭ puţin însă consimţim să dăm sprijinul nostru unor agitaţiunĭ carĭ dacă pot pune în încurcătură pe deţinătoriĭ putereĭ, pot de asemenĭ să discrediteze şi ţara. O ast-fel de tactică ne inspiră desgust.

D. Nicolae Filipescu procedează în aşa chip, că pare a fi de o părere contrarie, şi pentru că nu aprobăm felul săŭ de a proceda, ne-a ameninţat acum cît-va timp, cu o socoteală ce este de vidat. Socoteala aceasta am regulat'o azĭ.

Urmărească-şĭ decĭ d. Filipescu politica d-sale. Noĭ de a noastră nu ne vom îndepărta, şi, dacă a maĭ rămas cum-va un rest de plată, sîntem gata a lichida şi acest rest.

Opinia publică va avea să judece care din aceste două politicĭ e conservatoare şi utilă Romînieĭ.

G. E. L.

Astă-zĭ d. d-r. Minovicĭ, medicul legist al Capitaleĭ, va proceda la facerea autopsieĭ cadavruluĭ luĭ G. Em. Lahovary.

BURSA

(Prin fir telegrafic)

din Streinătate

Napoleonul Fl	9 525
Ruble „	128.25
Credit Austalt „	359.60
» fonc. austr.	445 »
» ungar »	3*4,50
Drum fier austr.	343.50
Lombarda.	78.20
Alpines. „	129. 0
Losurĭ turceştĭ	59.20
Rentă perp. aus.	101.45
« arg. austr.	101 25
» aur » „	121.25
» „ ung. „	121.
FRANCFORT	
Rentă Rom. 5%Fl	00. »
» » 4% „	98.40
BERLIN	
Napoleonul »	16.175
Ruble „	216.85
Disconto „	200.30
Schimb. Londra	20.215
„ Paris „	80.75
„ Amsterdam	168.50
« Viena „	167.75
„ Belgia „	80.4
» Italia „	77.05
Ren. Rom. 5% „	100,70
„ « 1890 4% „	92.5
„ „ 1891 4% „	91.80
„ „ 1894 4%	92.75
Imp. mun. Buc. „	100.70
PARIS	
Banca Otomană „	555. »
Los turceştĭ. „	111.
Impr. Egyptian »	—
» Helenic. »	—. »
Drum de fier aus.	720
Alpines. „	282
RentaFran. 3½%	106.79
» » 3% „	103.87
Ren. Rom. 5% „	103.50
» » 4% „	94.15
„ » 1896 4% „	—
Ren. Italiană „	96.37
„ Ungară „	103,62

din Bucurescĭ

28/10 Noembrie 1897.

Impr. de stat romîne	
5% Renta perpetuă leĭ	103½
5% » amor. 1891	100¾
5% » « (Im 1892 »	102
5% » « din 1893 »	102
% „ „ 1894 int. „	96¼
5% „ « (Im. 32½ milioane) „	90½
4% » (Im. 50 milioane) „	92
4% » „ (Im. 274 milioane) »	94
4% „ „ (Im. 45 milioane) „	92½
4% » „ (Im. 120 milioane) „	92½
4% „ » (Im. 90 milioane) „	91½
5% C. F. R. (Conv Schuldverschreib)	
6% Oblig. Stat (Conv. rurale) „	102½
Imprumuturĭ de oraşe	
5% Oblig. Comuneĭ Bucureştĭ 1883 leĭ	100
5% Oblig. Comuneĭ Bucurescĭ 1884 „	—
5% Oblig. Comuneĭ Bucurescĭ 1888 „	—
5% Oblig. Comuneĭ Bucurescĭ 189 „	98½
Idem Idem 1895 »	97½
Imprumuturĭ de societăţĭ	
5% Scr. fonc. ru ale leĭ	9 ⅞
5% „ „ urb. Buc. „	92
5% „ „ Iaşĭ „	89
Acţiunĭ	
Banca Naţ. Romînieĭ leĭ	—
Banca Agricolă «	—
Banca Romînieĭ „	—
Soc. Asig. Dacia-Rom. „	—
„ „ Naţională „	—
„ „ reas. Patrie „	—
„ rom. con. luc. p. „	—
« de Basalt artific. „	—
„ Leiea „	—

HORA DE LA PLEVNA

Şi în timpurile triste ale războiuluĭ, natura veselă a romînuluĭ nu s'a dezmuţit. Pe cînd ghiulelele zburaŭ peste lagărul romîn, în cîntecul salvelor de puşcă, soldaţiĭ încingeaŭ hora pe care a imortalizat-o Vasile Alexandri.

D. Miculescu, luînd cuvîntul, spune că, pentru prestigiul studenţimeĭ şi pentru binele aceşteĭ ţărĭ, trebue ca orĭ-ce ură dintre comitetul naţional şi asociaţiune să dispară şi ambele comitete să-şĭ dea mîna pentru a duce lupta la un bun sfîrşit.

Nu trebue ca agitaţiunea în chestiunea evreiască să fie închisă, ci să mergem cu ea înainte pînă ce vom scăpa ţara de evreĭ.

*

Studentul Muşescu vorbeşte în acelaşĭ sens, ca şi d. Miculescu.

Maĭ vorbesc studenţiĭ Slăvescu şi Vulturescu şi se cere închiderea discuţieĭ.

Aci se produce un tumult.

După o gălăgie care ţine un sfert de oră, se votează contra închidereĭ.

*

Studentul Iorgala, membru în comitetul naţional, ia cuvîntul şi roagă pe studenţĭ să închidă discuţia, lăsînd ca ambele comitete să se întrunească împreună azĭ de dimineaţă pentru a discuta dacă lupta trebuie saŭ nu dusă înainte şi astă seară studenţiĭ să fie convocaţĭ la o nouă întrunire în care să se spună ce deciziune aŭ luat ambele comitete.

Studenţiĭ aderă şi discuţiunea se închide. Studentul D. Danieleanu dă citire apoĭ uneĭ scrisorĭ pe care comitetul Asociaţeĭ o va adresa d-luĭ Al. Marghiloman şi prin care cer d-luĭ Marghiloman să retracteze cuvintele ce a spus în parlament contra studenţilor.

In cazul cînd d. Marghiloman nu va răspunde aceşteĭ scrisorĭ, studenţiĭ vor fi convocaţĭ din noŭ pentru a lua alte măsurĭ.

Apoĭ studenţiĭ s'aŭ despărţit în linişte.

Gen.

Din cauza îmbulzeleĭ de materie foiletonul „Jacques Vingtrass" se suspendă pentru azĭ.

ţara. Şi mînia ziaruluĭ conservator a mers *crescendo*, — aşa e obiceiul «Epoceĭ» s'o ea pe repezeală; erĭ, ea viza deja maĭ sus: se adresa Coroaneĭ pentru a o întreba dacă e mulţumită de explicaţiile consilierilor săĭ.

Epoca uită că ceea-ce blamează este propria-ĭ operă! Dar ce are a face! In politică nu se maĭ ţine seamă de aşa puţin lucru.

De altmintrelea, nu pentru întîia oară *Epoca* se poartă ast-fel. Ea a maĭ făcut şi altele. In afacerea mitropolituluĭ Ghenadie, a urmat aceiaşĭ tactică şi *Voinţa* a putut să o acuze de impostură. Foaia conservatoare e aceea care a dat semnalul campanieĭ în contra fostuluĭ mitropolit. Ea a început să'l acuze de tot felul de rele şi a cerut să fie depus. Apoĭ, cînd mitropolitul a fost condamnat şi executat, se ştie cum 'şĭ-a întors cojocul, după un prim moment de ezitaţie ca şi astă-zĭ.

Aceste două exemple caracterizează de minune moravurile noastre politice, al cărora unul din cele maĭ frumoase produse e de sigur *Epoca* alăturĭ de... un alt tribun.

Acest ziar e un organ conservator şi directorul săŭ, însuşĭ acela care a lansat toate aceste afacerĭ, face la Cercul de studiĭ al cluburuĭ conservator teoriĭ conservatoare foarte savante, de un puritanism cu totul englezesc.

Asta e teoria.

Dar în fapt, cînd crede a servi un interes de partid—de alt-fel îl serveşte foarte răŭ — uită atît respectul datorit proprietăţeĭ, cît şi idealul religios, despre carĭ, de altmintrelea, scrie disertaţiunĭ; procedează ca un demagog, ca cel d'întîiŭ saŭ cel de pe urmă dintre tribunĭ.

Să ne fie permis de a fixa diferenţa care există între aceste procedeurĭ şi linia de conduită ce urmăm noĭ fără a ne abate din cale.

In chestiunea religiosă, am blamat din primul moment cu o convingere călduroasă pe aceĭ carĭ încercaŭ să arunce

ULTIMA ORĂ

Aseară la orele 10 a încetat subit din viaţă, în localul Ligeĭ Culturale din strada Nouă, fostul profesor şi director al liceuluĭ sf. Sava din Bucureştĭ, d. Zamfir Herescu.

Decedatul făcea parte din comitetul Ligeĭ.

Intrunirea care era să se ţină astăzĭ la Ploeştĭ în chestiunea evreiască, nu se va maĭ ţine, de oare-ce toate sălile de întrunirĭ din Ploeştĭ aŭ fost refuzate.

In urma declaraţiilor contradictoriĭ, pornite erĭ de pe banca ministerială, din partea d-lor Pherekide şi Djuvara, în chestia dueluluĭ Lahovary-Filipescu aseară circula cu insistenţă ştirea că d. Pherekide, ministru, şi-ar fi înaintat demisia.

Corpurile Legiuitoare

Camera

Şedinţa de la 29 Noembrie 1897

Şedinţa se deschide la ora 2 şi un sfert, sub preşidenţia d-luĭ D. Giani.

Interpelarea d-luĭ V. G. Morţun

— *In extenso, după notele stenografice* —

D. V. G. Morţun:—Cu toţiĭ aţĭ aflat nenorocirea întîmplată acum două ore în mijlocul Capitaleĭ. In duelul care a avut loc între d-niĭ N. Filipescu şi G. Em. Lahovari, duel pricinuit de o polemică dintre ziarele «Epoca» şi «Indépendance Roumaine», d-l Lahovari a fost ucis.

Pentru mine unul, aceasta nu este o nenorocire care trebue să treacă nebăgată în samă şi fără ca să se aducă înaintea parlamentuluĭ ţăreĭ, fără ca să nu aruncăm defăimarea meritată de un asemenea asasinat (Aplauze).

Sînt veacurĭ întregĭ de cînd omenirea luptă pentru asigurarea, pentru garantarea libertăţeĭ cuvîntuluĭ şi a condeiuluĭ; s'aŭ vîrsat şiroae de sînge, generaţiunĭ întregĭ s'aŭ istovit luptînd, oamenĭ însemnaţĭ aŭ fost daţĭ pradă morţiĭ, pentru ca libertatea cuvîntuluĭ şi libertatea preseĭ să fie înscrise în aşezămintele omeneştĭ, să fie garantate de legile de carĭ ne bucurăm noĭ astăzĭ.

Şi toate aceste jertfe făcute, acest sînge vărsat pentru cîştigarea acestor libertăţĭ să fi curs în zadar? Şi aceste cucerirĭ, aceste libertăţĭ acum ar putea fi zădărnicite de nişte indivizĭ privilegiaţĭ, carĭ îşĭ pot închide gura la orĭ-ce minut cu o provocare la duel?

Cum? Ar fi de ajuns ca orĭ-ce cuconaş, orĭ-ce fiŭ de bogat, neştiutor de grija traiuluĭ şi de nevoia zileĭ de mînĭ, care are vreme de pierdut, îşĭ petrece viaţa în sălile de arme şi ajunge stăpîn pe mînuirea uneĭ sabiĭ orĭ a unuĭ pistol, să poată porni în lumea largă, să caute pricinĭ tuturor celor carĭ se fac apărătoriĭ unor ideĭ, unor principiĭ carĭ nu 'ĭ plac, să-ĭ poată provoca la duel, să-ĭ poată ucide în tihna şi linişte?

(Aplauze).

Aceasta s'ar putea întîmpla orĭ-căruia dintre d-voastră cînd ideile, cînd credinţele carĭ le apăraţĭ cu toată căldura convingereĭ, nu ar veni la socoteală cuiva. Şi sub această frică veşnică a morţiĭ, acel care nu a avut fericirea să se nască bogat şi prin urmare nu a avut chipul, nicĭ vremea să înveţe mânuirea armelor, trebue să fie silit să'şĭ închidă gura? Trebue să'şĭ înăbuşe glasul de protestare, să oprească răspîndirea adevăruluĭ de care e pătruns? Trebue să'şĭ sfărme condeiul? (Aplauze).

Aceasta ar însemna să ne întoarcem înapoĭ cu 400 de anĭ, să uităm că sîntem către sfîrşitul anuluĭ 1897 în pragul veaculuĭ al 20-lea, şi să credem că ne aflăm încă în evul mediŭ pe la 1400 saŭ 1500 cînd eraĭ în voia orĭ-căruĭ *brav*, orĭ-căruĭ *spadasin* care la colţul stradelor, cu spada în mînă, se făceaŭ apărătoriĭ şi judecătoriĭ societăţeĭ, omorînd pe aceĭ aĭ căror ochĭ nu le plăceaŭ, cu acelaşĭ sînge rece şi aceiaşĭ seninătate de cuget cu care aĭ omorî un puĭ de găină.

Pentru că nu voesc ca fapta de azĭ această sălbătăcie, remăşiţă a vremurilor de tristă memorie, să treacă fără protestarea de indignare pe care o merită din partea noastră, din partea orĭ-căruĭ om cult al aceşteĭ vremĭ, întreb pe onoratul guvern: dacă are în vedere dispoziţiunile art. 258 şi 259 din codul penal, carĭ pedepsesc pe ceĭ ce se bat în duel şi consideră această faptă ca o acţiune criminală, ca o omucidere cu voinţă şi precugetare; întreb pe d. ministru de interne ce măsurĭ a luat poliţia Capitaleĭ—măsurĭ pe carĭ era datoare să le ia — ca să împiedice acest duel despre care se vestise de maĭ înainte?

Sa'mĭ fie îngăduit să spun că poliţia nu are numaĭ rolul de a afla, de a descoperi pe răŭ-făcătorĭ, pe criminalĭ, ci maĭ cu seamă ea are sarcina de a împiedeca făptuirea acţiunilor protivnice legilor şi daunătoare societăţeĭ.

Nu fac asta întrebare guvernuluĭ, împins de vre-o rea intenţiune.

Vroesc numaĭ ca prin răspunsul ce-l va da astăzĭ banca ministerială să se arăte că poliţia avea datoria să împiedice acest duel, că nu şi-a făcut această datorie şi că măcar de azĭ înainte în asemenea ocaziunĭ. în duelurile ce se maĭ pot ivi, va lua toate măsurile ca să le împiedice, şi nu va maĭ îngădui să se ucidă oamenĭ a căror vină e că aŭ curajul să-şĭ spue părerea lor asupra acţiuneĭ politice a unuĭ protivnic.

Prin asemenea îngăduelĭ şi calcărĭ de lege se ocrotesc nu oameniĭ demnĭ de a trăi într'un veac de civilizaţie, ci se ocrotesc pe aceia ale căror apucăturĭ îĭ arată întîrziaţĭ în mersul lumeĭ şi al civilizaţieĭ şi carĭ merită maĭ de grabă să traiască la 1400, şi nu la 1900. (Aplauze).

D. Grădişteanu. E adevărat că azĭ s'a întîmplat o nenorocire. Nu înţelege însă că d. Morţun numeşte acest duel un asasinat. Insuşĭ d. Ferechidi a avut un duel cu d. Fleva, şi nu i-a trecut nimănuĭ prin cap să'l califice de asasin.

D. Morțun. Cînd unul știe să se bată și altul nu, e un asasinat.

D. G. Dobrescu. E indignat și d-sa de ce se petrece în această afacere. D. Lahovari a scris un articol în care își spunea părerile. Articol foarte parlamentar. Cel vizat în articol își constitue martorî și'î trimete autoruluî articoluluî. Acesta a spus că și-a făcut datoria de gazetar. Numaî în cazul de insultă gravă, pricepe duelul. Așa însă, cum s'a procedat, nu numaî că e un asasinat, dar nu se găsesc cuvinte în dicționar spre a înfiera faptul.

D. Dobrescu cere ministruluî să vie cu un proiect de lege, prin care să mărească pedepsele celor ce se bat în duel.

D. Georgescu, crede că poliția, cel puțin de astă dată, nu e vinovată, de oare-ce duelul s'a întîmplat în localul Societățeî de dare de semn.

D. Giuvara, spune că aŭ fost atinșî cu toțiî de moartea d-luî Lahovari.

Cestiunea ridicată de d. Morțun, crede că nu e bine să vie d'inaintea parlamentuluî. Condica penală prevede duelul. Justiția își va face datoria și legea se va aplica.

Parchetul a fost încunoștiințat de cele întîmplate și a început deja cercetările. Nu Camera este făcută ca să aplice legea, ci justiția. Repetă că justiția își va face datoria.

D. Morțun, reqetă și d-sa că poliția nu și-a făcut datoria.

Deci ministrul de interne trebue să răspunză.

D. Ferichidi, zice că moravurile sânt maî presus de cât legile.

D. Morțun:—Nu sînt moravurî, ci o rămășiță tristă a trecutuluî.

D. Ferichidi, regretă că moravurile preseî în loc să micșoreze răul, pe zi ce merge îl agravează. Crede că nenorocirea de azî va face pe presă ca în viitor să 'șî stăpînească condeiul.

D. Morțun:—cuvintele acestea constitue o rușine. O rușine, d-le ministru.

D. Coco Dumitrescu:—(f. agitat) Sînt o amenințare la libertatea preseî.

D. Ferichidi:—D. Morțun nu respecăt libertatea cuvîntuluî.

D. Coco Dumitrescu:—Se poate, dar d-ta atacî libertatea preseî.

D. Ferichidi:—Pînă acum opinia publică a tolerat aceste fapte, așa că eî i se datorește nenorocirea de azî. Guvernul nu putea împedeca duelul acesta.

In toate țările din lume, iscusința oamenilor e maî mare de cît prevederea poliției, așa că duelurile nu se pot împiedeca. Sînt legî impuse de către societate, oamenilor, legî fatale, carî nu se pot împiedeca. Pe viitor poliția va avea instrucțiunî, pe carî nu le-a avut încă, instrucțiunî carî vor împiedeca asemenea duelurî.

D. P. S. Aurelian, spune că moravul dueluluî nu e al nostru, după cum a spus d. Ferichidi.

E importat din străinătate. Cine l'a practicat în țara romînească, l'a învățat de la strainî. D-sa a înțeles că d. Ferichide a justificat instituția dueluluî. Nu înțelege cum asemenea justificărî *barbare* vin de pe banca ministerială. D-nu ministru a maî spus că nenorocirea de azî va învăța minte pe ceî ce vor scrie, ca să scrie maî blînd. Nu înțelege cum se va scrie atuncî de azî înainte. Observă că articolul pentru care a avut loc acest duel, nu era nicî așa de violent ca altele, carî totușî n'aŭ fost cauza nicî unuî incident.

D. Giuvara, spune că nu trebuie să se profite de o frază nelămurită a guvernuluî care a spus că duelul de azî va face pe viitor ca presa și limbagiul să fie maî moderate.

Pentru înfrîngerea limbagiuluî violent și a preseî care scrie asemenea, ministrul de justiție nu recunoaște de cît puterea legeî.

D. Nacu, cere închiderea discuțiuneî. Incidentul e prea trist, pentru ca, cu această ocaziune, să se arunce acuzațiunî reciproce. Guvernul a dat explicațiunî că justiție se va face. Crede că d. ministru de interne n'a voit să facă aluzie la libertatea preseî.

D. Coco-Dumitrescu : A făcut o amenințare!

D. Nacu, roagă pentru a doua oară pe onorabila Cameră, ca, după explicațiile miniștrilor, carî aŭ promis că pe viitor poliția va interveni în asemenea cazurî, să închidă discuția.

Fiind 15 deputațî carî cer ca votarea închidereî discuțieî să se facă cu bile, se procede la vot.

Votanțî 107
Pentru 71
Contra 36

Camera intră în ordinea zileî.

Se ocupă apoî cu petițiunî și votare de pensiunî.

SENAT

Ședința de la 29 Noembrie 1897

Ședința se deschide la ora 2 și jum. sub președința d-luî Petre Orbescu.

Prezențî 87 d-nî senatorî.

Se citește sumarul ședințeî trecute.

D. Zagănescu amintește că a interpelat în afacerea scandalurilor contra evreilor întîmplate Duminecă, și carî aŭ ajuns să se numească vandalizme. Ministrul de interne a promis să răspundă în treî zile. Nu 'î-a răspuns. Cere să-î se fixeze interpelarea pentru Lunî.

Se votează maî multe indigenate.

Pentru gospodine

Creerî prăjițî.— Infierbințî unt, puî în el patrunjel tăiat mărunt și răsurî, și cum se vor rumeni acestea, adaogî creerî stătuțî în apă și strecurațî, de vițel, de porc, de căprioară, etc. După ce î-aî prăjit cît-va timp presarî peste eî sare și piper, apoî îî garniseștî cu feliî de franzelă prăjite în unt.

Gastr.

Tablourî—Premiî

Imensul succes obținut de Planșele și Gravurile pe carî le-am oferit ca premiî cititorilor romanuluî

Ucigașul misterios

a epuizat cu desăvîrșire însemnatul număr ce ne procuraserăm din ele, așa că, pentru moment și pînă la o nouă aprovizionare, sîntem nevoițî a suspenda publicarea lor.

Ținem încă la dispozițiunea cititorilor noștri un noŭ transport de tablourî (nudităță).

1) Tinerețea
2) Aurora
3) Iluzia, Sclava, Fascinația
4) Suzana
5) Diana — O femee, jucărie
6) Primăvara
7) Oglinda, Greerele
8) Bacchanta și Satirul,

carî se pot obține — prezentîndu-se bonul din josul romanuluî Ucigașul misterios—***numaî cu 25 banî bucata****, de și fie-care din aceste splendide lucrărî artistice are **o valoare de cel puțin 2 leî.***

*De asemenea vestim pe cititoriî **Adevĕruluî** că le pregătim o nouă serie de premiî — o adevărată surpriză — constînd în lucrărî executate cu cea maî mare artă și pentru obținerea cărora am făcut adevărate sacrificiî.*

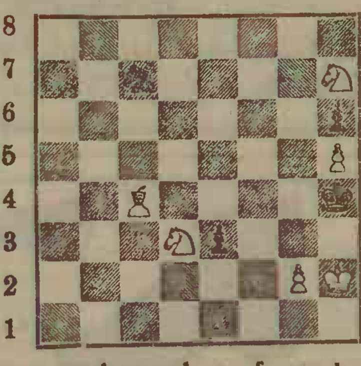
IOCURI DE DISTRACȚII

ȘAH

Problema No. 126

DE D. PAUL PATIN BUCUREȘTI

NEGRU (4 figurî)

ALB (5 figurî)

Alb trage și face mat în 3 mutărî.

PARTIDA No. 84

Lipsca 1857

Alb W	Negru S.	Alb W	Negru S.
1 e2 e4	e7—e5	17 C c2—e3 3)	Cre5—e3
2 C g1—f3	C b8 c6	18 f2—e3	T d8—g8
3 Cr f1—c4	C g8—f6	19 T f1—f6	D h7 h3
4 C f3—g5	d7—d5	20 T f6—f2	D h3—h4
5 e4 d5	C b6—a5	21 T f2—f4	D h4—h3
6 Cr c4—b5+	Cr c8—d7 1)	22 T f4—f2	f7—f5
7 C b5—d7	D d8—d7	23 h4—a5	T g8 g4
8 D d1—e2	0-0-0 2)	24 C c3—e4 4)	T g4 h4
9 c2—c4	Cr f8—c5	25 C e4 g3	D h3—h2
10 e0 e0	h7 h6	26 R g1 f1	D h2—h1
11 C g5—f3	e5—e4	27 C g2—h1	T h4—h1
12 C f3—e1	g7 g5	mat	
13 C b1—c3	g5—g4		
14 C e1—c2	f4 g3		
15 h2—g3	T h8—g8		
16 b2—b4	T g8 g3		

1) De obiceiu se joacă aci c7—c6.

2) Negru renunță la pionul, pe care putea să-l recîștice aci prin Dd7—d5.

3) Dacă lua Crc5, Negru forța partida prin Tg3—g2—

4) Singura scăpare era Dc2—g4 și nu se vede cum ar cîștiga Negru cu Dama contra treî piese.

Deslegarea problemeî No. 123

1 De2—f2, Te8—c8 ; 2 Df2—f6— mat
1 . . . . , Te8—f8 ; 2 Df2—f8— mat

Aŭ deslegat problema de șah No. 123

D-niî M. Epicier, Ajud. P. A. S., H. M., Paul Patin, Bucureștî. Hirsch Abraham, Odobeștî. S. D. Soffer, P.-Neamț D'Artagnan, Ocna-Buzău. Paul I. Negreanu, Galațî. Iosua M. Sieges, Brăila. Luciŭ Cornel Porn, Ploeștî.

D. P. Patin observă cu drept cuvînt că Cr h6 nicî nu e necesar, de oare-ce după 1 Df2, Cr f7 ; e mat prin Dc5.—

Rombolog

de d. Solomon A. Veininger (Bîrlad)

● In transilvanie.
● ● ● Intre copacî.
● ● ● ● ● Nume istoric antic.
● ● ● ● ● ● ● Nume istoric antic.
● ● ● ● ● Nume istorie antic.
● ● ● E greu să'l desfacî.
● In transilvania.

Deslegarea rombologuluî din ziarul «Adevĕrul No. 2997». care era Săpun, Jupiter, Seinter, a fost făcută de următoriî ;

D-niî G. H. Ionescu, M. A. Seherer, M. Mauly, N. Simon. Loco. Ulyse Palá, Dinu D. Nicolae, Waspau, Ovidiu Anitu Brăila.— D. Athos, M. Epicier Porthos, Adjud. Const. Gh. Grigoriu, Leon Stemberg, Carol Waldman, Botoșanî. Trapiere Craiova. V. Chetreanu, T.-Ocna. Luciu Cornel Porn. Ploeștî. Gh. I. Mocanu, Mamornița. Charles Iulius Frohlich, Bîrlad.

D-șoarele ; Ceciiia Kinbaum, Luisa Rusel, Antoinnette Varga, Eglatiu, Loco. Victoria Vasilescu Iașî. Aurelia Antonescu Craiova.

Premiul a fost cîștigat prin tragere la sorțî de Domnu M. Mauly. Loco.
Indată ce ne vețî trimite adresa exactă, vețî primi volumul intitulat **Ametiste** (poeziî și prose)

PREMIUL JOCURILOR „ADEVĔRULUI"
No. 3018
Acest bon tăiat și expediat împreună cu deslegarea jocurilor dă drept prin tragere la sorțî la o carte ca premiu.

MODE

Toaletă elegantă

Iată o toaletă foarte nostimă și elegantă, care acum este en vogue la Paris.

Laura.

DEPLASARI

28 Noembrie

Hotel Continental : Fridman, proprietar, D. Maican, prop., Galațî. Tiberiu Erimia, inginer Brăila.

Hotel Boulevard : T. Anastasiu, prop., Tecucî. G. Verona, prop., Galațî. D. Karavasili, prop., Kahul. V. Chatiner, banquer, Brăila.

Hotel Capșa : G. Anastasiu, advocat, Iașî. N. Răscan, advocat, Ploestî, D. Strat, proprietar, Bacăŭ. D-nu și d-na Lecca, deputat, Bacăŭ.

Hotel English : Ștefan Ionescu, advocat Brăila. N. Mărculescu, deputat, Tecucî. P. Gorgos, deputat, Vasluî. C. Zăgănescu, senator, Slatina. I. Boștea, magistrat, Tîrgoviște. Gabioveanu, prop, Calafat. Al. Dima, prop., Pitestî.

Hotel Frascati : Singer, prop., Craiova. P. Triandafil, prop., T.-Măgurele. Ion Ioanim, senator, P.-Neamțu Iliescu, prop., Buzău. Max Drayfufs, voiajor Hamburg.

Hotel de France : Lemoteseu, prop., R.-Vîlcea. Ionescu, inginer, Iașî. Voinerovschi, inginer, Caracal. Busdum, primar, Caracal.

Hotel Dacia : Lt. Ionescu, militar, Focșanî. B. Popescu, comers. Giurgiu. Zlatoff, comers bulg, Rusciuk. Metancovicî, comers, Ploeștî. Nle Cornățeanu, comers., C.-Lung. Ivanovicî, funcț., Loco. Ilie Borișî, comers., Tîrgoviște. M. Popescu, comers., Argeșî. N. Predescu, preot, Dolj. A. Dimitrescu, funcționar, Loco. Lt. Mihăilescu, militar, Loco. Alex. Nicolaescu, comers., Ploeștî. Misicof. comers. bulgar, Rusciuk. A. Paraschivescu, comers. Bulgar, Roșiorî. George Roșca, comers., T.-Jiu. Sub-lt. Căliman, militar, Craiova. Ioan Barbu, comers, Călărașî I. Marinescu, comers., Loco.

Hotel Central : D. Dumitrescu, comers, Galațî, Edman, comers., Călărașî. Constandotos, comers., T.-Vestaî. Gheorghiade, comers., Brăila. V. Vidron, inginer, Brăila. I Iancnlescu, funcț., Iașî.

Hotel Metropol : Beloeanu, prop., Bacău. Ifold, inginer, Iașî. Paladi, proprietar, Iașî. I. Lucescu, sub-prefect, Ialomița. D-na Bonciu, prop., Buzău.

Cărțî—premiî

Am căutat în tot-dea-una și nu am crușat nicî un sacrificiŭ pentru a realiza diferite combinațiunî pe baza cărora să putem oferi cititorilor «Adevăruluî» opere științifice și literare de o mare valoare, pe un preț nemaî pomenit de redus.

Ast-fel, în cursul anuluî curent am procurat cititorilor noștri zecimî de miî de volume carî de carî maî interesante și maî utile.

Succesul obținut cu această inovație, precum și dorința de a crea nouî avantaje cititorilor «Adevăruluî», ne aŭ îndemnat a urma pe aceeașî cale și, după multe cercetărî și stăruințe, am reușit să obținem un noŭ stoc de cărțî, ale celor maî celebri autorî francezî, pe carî—cu începere de azî—le punem la dispoziția cititorilor noștri, pe prețul de **banî 80 în loc de leî 3.50 ex.** Acest preț se menține **numaî la prezintarea cuponuluî** de maî jos; fără cupon volumul nu se vinde maî eftin de leî 3.50.

La cererile din provincie rugăm a se adăuga **20 banî pentru porto.** Baniî se pot expedia prin mandat poștal pe al căruî cotor, în dos, se lipește cuponul și se indică premiul dorit.

Stocul acestor volume de o valoare deosebită fiind însă foarte restrîns fața de numărul cel mare al cititorilor «Adevăruluî», rugăm pe acele persoane carî ne vor da o comandă, să bine voiască a indica, pe lîngă volumul ales, încă unul saŭ 2 volume pe carî le ar prefera în cazul cînd, de la expediarea scrisoareî pînă la sosirea eî la administrația noastră, cartea aleasă s'ar fi epuizat deja.

Iată și lista premiilor:

Jean Fusco. Chez nous.
Adélaide Ristori. Etudes et souvenirs.
John Ninet. Arabi Pacha.
Henry de Pène. Demi-Crimes.
Le comte de Hérisson. Journal d'un interprete en Chine.
Robert de Bonnîeres. Le petit margement.
Raymond de Laborde. Le Marquis de Gojac.
Abel Hermant. Amour de tête.
Mario Uchard. Joconde Berthier.
Henry de Pene Née Michon.
Une mission en Vendeé 1793. Notes recueillies par Edouard Lockroy.
Louis Richard. Douce Margot.
Louis Davyl. Zélie Clairon.
Duc de Morny. Une ambassade en Russie— 1856.—
Edouard Cadol. Le cher maitre.
Frédéric Febvre. Lhéritage de Madame Naudin.
Outis. Le roi Stauko et la reine Xenia.
Paul Foucher. Rêchaln, avare. politiques.— Un consituant—
Georges Boutelleau. Américaine.
Baron de Plancy. Souvenirs et indiscretions d'un disparu.
Emile Hinzelin. Stenka Razin, moeur françaises contemporaines.
N. Quellien. Bretons de Paris.
JeaneFusco. Pietro Seracini, moeurs d'artistes.
Marion Cravford. Les enfants du roi, roman de l'Italie méridionale.
Le comte d'Hérisson. Les responsabilités de l'année terribile
Henri des Houx. Souvenirs d'un jo naliste français à Rome.
Wittgenstein. Une famille princière d'Allemagne.
Paul Laffitte. Lettres d'un parlementaire.
Joseph Caraguel. Le Boul'Mich.
Janka Wohl. François Lizst, Souvenirs d'une compatriote,
Les Souvenirs de Rose Pompon. avec preface de Ryno.
Maurice Strakosch. Souvenirs d'un impresario.
Gustave Guiches. Au fil de la vie.
Sopsie Adelaîde. Histoire contemporaines.
Noël Blache.. Monsieur Peymarlier.
Lord Malmesbury. Mémoires d'un ncien ministre (1807—1869).
Paul Frédy. Sans Décors, monologues.
Vice-Amiral Jurien de la Gravière Les gueux de mer.
Pierre Mael. Honneur, Patrie, roman.
Jules Perrin. Le canon. Moeurs militaires.
Auguste Chauvigné. Le bonheur de mourir.
Jules Case. L'amour artificiel.
Mario Uchard. Mademoiselle Blaisot.
Jean Carol. Soeur Jeanne.
Jane de la Vaudére. L'Anarchiste.
Gregor Samarow. L'Ecroulement d'un empire, Mines et contre-mines 2 volume,
Gegor Samarov. L'Ecroulement d'un empire. Roman contemporain. Sceptres et couronnes. 2 volume.
Marcel Sémézies. L'Impasse.
Jules Case. Promesses.
Pîerre Dénis. Le mémorial de Saint Brelade.
Léon Tyssandier. Figures Parisiennes.
Lucien B. Penjean. Cent ans après-1789—1879.
La Routine militaire par E. C.
Marie Anne de Bovet. Terre d'émeraude.
Georges d'Heylly. La comédie française à Londres.
Julien Berr. Devant la cheminée.
D-r Morell Markenzie. La derniere maladie de Frédéric le Noble.
Georges Duruy. Ni Dieu ni maitre.
Gabriel Mourey. Monada.

CUPON
80 banî exemplarul
pentru provincie 20 banî porto
Acest cupon tăiat din gazetă și trimis Săleî de Depeșî a Adevĕruluî, dă drept la unul din premiile din lista de maî sus.

Propietar, CONST. MILLE — Tipografia ziaruluĭ «Adevěrul» Pasagiul Bănceĭ Naționale — Tipărit cu cerneală E. T Gleistmann, Dresda